

Kopitarjev glas

številka 8 - SEPTEMBER 2007

OBČINA VODICE

Prejemniki občinskih priznanj

Župan Občine Vodice Brane Podboršek podeljuje priznanje župana Občine Vodice Maticu Ovijaču, in sicer za doseganje izjemnih rezultatov na športnem področju.

Matic Ovijač, njegov dom stoji v vasi Repnje, obiskuje OŠ Vodice, je vesel, nasmejan fant ter še bolj vnet in zagnan športnik.

Že peto leto trenira judo. Njegovi športni začetki so bili v OŠ Vodice pod strokovnim vodstvom Judo kluba Šiška. Matic še vedno trenira z istim klubom, le da ga vsak dan čaka enkrat ali pogosto celo dvakrat vožnja do Ljubljane, na treninge v športno dvorano Gib. Verjetno naporno tudi za njegove najbližje, ampak ker Matic dosega odlične rezultate, so tudi naporni dnevi hitro pozabljeni. Njegov čas ni prosti čas, ampak je čas treningov in vadbe. Njegova vztrajnost in vzdržljivost sta tako mlademu fantu lahko v velik ponos. Matic ima namreč že moder pas. Barva pasov v tem športu pa pomeni stopnjo napredovanja in modri pas je že več kot dober napredek.

Trenira že peto leto. Leta 2006 je tekmoval za starejše dečke do 66 kg in dosegel drugo mesto državnega prvaka. Udeležil se je petih tekmovanj za slovenski pokal in vselej osvojil zlato medaljo. Na mednarodnih tekmovanjih je dosegel zelo lepe rezultate:

- v Italiji 1. mesto;
- na Hrvaškem 3. mesto;
- na Nizozemskem 3. mesto in
- v Avstriji 1. mesto.

Letos tekmuje v kategoriji starejših dečkov in se obenem preizkuša že med kadeti. Kot starejši deček ima za slovenski pokal letos osvojene že štiri zmage, letošnji rezultati z mednarodnih tekmovanj pa so sledeči:

- v Italiji 1. mesto;
- v Avstriji 5. mesto in
- v Nemčiji 1. mesto.

Maticu želimo in privoščimo še veliko uspehov na njegovi športni poti. Ponosni pa smo lahko, da imamo v naši občini odličnega športnika, ki že od zgodnje mladosti dosega uspehe, ki odmevajo tudi drugod po svetu.

Župan Občine Vodice Brane Podboršek podeljuje priznanje župana Občine Vodice Marti Seršen, in sicer za aktivno delovanje na športnem in rekreativnem področju.

Gospo Marto Seršen lahko z dvema besedama opišemo kot aktivno športnico. Že celih 42 let je članica Športnega društva Strahovica. Leta 1973 se je začela aktivno ukvarjati s tekom, leta 1977 pa je tek združila še s kolesarjenjem. Športno dejavna je bila tudi na smučeh - tako v alpskem smučanju kot teku na smučeh. Da je šport postal njeno življenje, nosi vse zasluge njen pokojni mož. Življenje ji je napletlo kar nekaj bremen in v stiski, ki jo je preživljala ob usodnem dogodku, je svojo bolečino premagovala s športom. Šport, gibanje - vse to jo je in jo še vedno utrjuje ter izpolnjuje. Udeležuje se tudi vseh tekaških in kolesarskih maratonov, sledi življenju in razvoju športa, vedno išče in tudi najde nove izzive. V letu 1990 je tako prvič kot vaditeljica aerobne vadbe vodila polno dvorano takrat krajevne skupnosti Utik. Prihajali so gibanja željni, tudi iz sosednjih občin. Svojo željo po tem, da svoje telesne sposobnosti in znanje predaja naprej, je okronala s še mnogimi

tečaji in s pridobljenim znanjem, ki ga ponuja vsem, ki želijo biti telesno dejavni. Že več kot deset let vodi rekreacijsko telovadbo v Društvu upokojencev Bukovica - Šinkov Turn. Telovadbe se ne udeležujejo samo upokojenke, temveč tudi veliko mlajše krajanke. Dobivajo se dvakrat na teden, gospa Marta pa jih vedno znova preseneča z na novo naštudiranimi vajami, predvsem za hrbtnice.

Gospa Marta Seršen je človek, ki ve, kaj hoče, in tisto, kar ima, podarja naprej. Njena toplina in srčnost izžarevata daleč naokrog, njena življenjska moč pa je tako polna, da se v njeni družbi enostavno počutiš mlad in veder.

Čas ji je naklonjen in leta, ki se hote ali ne hote zarežejo na obraz vsakega, ji prizanašajo. V svojo družbo vabi vse, ki bi želeli, da tudi vaš slogan v življenju postane "zdrav duh v zdravem telesu".

nadaljevanje na strani 31

Slavnostna prireditve ob občinskem prazniku

Vida Pirc

Pod ogromnim šotorom pred občinsko stavbo je bilo pripravljeno prizorišče za slavnostno sejo Občinskega sveta Občine Vodice. Kljub prijetnemu jesenskem večeru obiskovalcev ni bilo prav veliko.

Za uverturo v prireditve je poskrbela Godba Vodice z nekaj za uho prijetnimi skladbami in slovensko himno. Na povabilo so se odzvali in se prireditve udeležili tudi župani sosednjih občin: Cerkelj, Šenčurja in Mengša, ki jih je župan Brane Podboršek, poleg letošnjih prejemnikov občinskih priznanj, prav lepo pozdravil.

Rdeča nit županovega slavnostnega govora so bili doseženi rezultati preteklega obdobja, predvsem zadnjega leta. Občina kot izvajalka, občani pa kot uporabniki, smo lahko ponosni na dokončanje rekonstrukcije ceste Bukovica-Koseze, katere uradna otvoritev bo konec septembra. Župan je spomnil, da je bil pobudnik te rekonstrukcije Franc Štupar, svetnik v prejšnjem mandatu. Veliko truda je bilo vložnega, da imamo v občini zelo visok nivo varnosti na cestah. Javna graja je bila izrečena dvema občanoma, ki za potrebe

avtobusne postaje nista bila pripravljena odstopiti šest kvadratnih metrov svoje zemlje. Na kulturnem področju je velika pridobitev nova knjižnica in v pripravi je tudi izid knjige o življenju in delu Jerneja Kopitarja. Rezultat prostovoljnega dela pa so novi prostori Društva upokojencev Vodice.

Prireditve so poživili glasbeni vložki Trobilnega kvinteta RTV Slovenije, sestavljenega iz samih akademskih glasbenikov, ki so iz svojih instrumentov izvajali prav neverjetne melodije.

Priznanje župana so letos prejeli trije nagrajenci. Matic Ovičaj iz Repenj je dobil priznanje za udeleževanje na športnem področju. Pet let že trenira judo, rezultati so moder pas ter mnoga visoka mesta na državnih in mednarodnih tekmovanjih. Marta Sršen je priznanje dobila za dolgoletno aktivno delovanje na športnem in rekreativnem področju. Poleg tega, da se udeležuje mnogih maratonov, že vrsto let vodi telovadbo za ženske v dvorani v Utiku. Martin Stanonik pa je letošnje priznanje župana prejel za ohranjanje

kulturne dediščine v občini. Ne samo, da se trudi ohraniti lepo slovensko besedo in da zbira predmete, ki so pisali zgodovino, bil je tudi pobudnik in aktiven sodelavec pri obnovi notranjosti farne cerkve v Vodichah. Najvišje priznanje, plaketo Občine Vodice, je letos za svoje aktivno delovanje prejelo Društvo upokojencev Vodice. V občini je to najštevilčnejše društvo, saj šteje 470 članov in deluje v šestih sekcijah. Člani so zelo dejavni, nastopajo na prireditvah v domači in sosednjih občinah, hodijo na izlete, organizirajo prireditve in so zgled složnega sodelovanja. Predsednik je Janez Podgoršek, ki se je v imenu vseh zahvalil za posluš tako županu kot občinskemu svetu. Prireditve je bila sklenjena z mislijo, da posamezniki s svojim aktivnim delom pustijo pečat, vsi mi pa smo kamenček v mozaiku in sestavljamo celoto.

Po končani prireditvi je sledil koncert skupine Pop Design s pevcem Miranom Rudanom. Čeprav so že vrsto let na sceni, njihova glasba še vedno privablja številne obiskovalce. Bolj se je ura bližala polnoči, bolj je bilo prizorišče polno. Prevladovali so večinoma mladi, manjkalo pa ni niti starejših rokerjev, ki so se kot v mladih letih vrteli po plesišču.

Javno občinsko glasilo Kopitarjev glas je vpisano v razvid medijev pri Ministrstvu za kulturo Republike Slovenije pod zaporedno številko 462. / Izdajatelj: Občina Vodice, Kopitarjev trg 1, Vodice / Glasilo prejema vsa gosposka podjetja v občini brezplačno / Izhaja mesečno v 1450 izvodih. / Odgovorna urednica: Alenka Jereb / Oblikovanje: Matjaž Ferenc / Ilustracije: Andrej Potrč / Slika na naslovnici: Barbara Nahtigal / Tisk: Kubelj, d.o.o. / Datum natisa: september 2007 / Naslov uredništva: Kopitarjev trg 1, 1217 Vodice / Elektronski naslov uredništva: kopitar.vodice@siol.net, / Javno občinsko glasilo Kopitarjev glas na medmrežju: www.vodice.si

Sporočilo bralcem

Odgovorna urednica si pridružuje pravico do objave ali neobjave, krajšanja, povzemanja ali delnega objavljanja nenaročenih prispevkov v skladu s prostorskimi možnostmi. Izjema so odgovori in popravki objavljenih informacij, ki bi lahko prizadeli posameznikovo pravico ali interes, kot to določa zakon. Pisma bralcev naj ne bodo daljša od ene tipkane strani oziroma naj vsebujejo največ 2000 računalniških znakov. Disket in neobjavljenih pisem ne vračamo.

Vsi prispevki morajo biti opremljeni s polnim imenom in naslovom odgovorne fizične osebe (tudi v primeru institucij, organizacij, strank, društev ipd.) ter po možnosti s telefonsko številko, na kateri je mogoče preveriti avtentičnost avtorja. Vse prispevke sprejemamo do osmega v mesecu.

Spoštovane občanke in občani, dragi prijatelji!

V veliko zadovoljstvo in posebno čast mi je, da vas lahko pozdravim na ta slavnostni dan, na proslavi ob občinskem prazniku in hkrati na slavnostni seji Občinskega sveta Občine Vodice. Lep in prisrčen pozdrav velja našim dragim gostom, kolegom županom sosednjih občin Cerklj, Šenčurja in Mengša ter podžupanu iz Trzina in še posebej vsem prekrasnim narodnim nošam. Dobrodošli v Vodica.

Današnji praznik je posvečen vsem občankam in občanom naše občine, posebno čast pa bomo izkazali ljudem, ki so s svojim delom in uspehi v zadnjem času oziroma daljšem obdobju prispevali k razvoju in prepoznavnosti naše občine in s svojim delovanjem prispevajo, da se občanke in občani v Vodica dobro počutimo. Spoštovani nagrajenci, v imenu vseh občank in občanov vas posebej lepo pozdravljam na nocojšnji prireditvi.

Vsako leto ob občinskem prazniku naredimo pregled doseženih rezultatov in ocenimo doseganje zastavljenih ciljev. Tudi letos lahko s ponosom ugotovimo, da smo realizirali večino zadanih nalog.

Zaključili smo drugo fazo obnove lokalne ceste Šinkov Turn-Koseze, ustrezno smo razširili ozko križišče cest v Selu, tako da bodo otroci na šolski avtobus vstopali v vasi Selo že v tem mesecu, pripeljali smo zemeljski plin v Bukovico, Utik in Koseze ter s tem tudi omogočili zamenjavo ekološko spornega načina ogrevanja za podružnično šolo in dom krajanov v Utiku. Na področju vodooskrbe smo opravili celovito prenovo vodohrama v Repnjah, obnovili in zamenjali celoten primarni vodovod v Bukovici in Utiku ter azbestno-cementne cevi zamenjali s trajno nodularno litino, zamenjali smo prav vse vodomere, vzpostavili telemetrijo na vodohramu v Komendi in, nenazadnje, uspeli smo pridobiti pisno soglasje Občine Kamnik za oskrbo naših občank in občanov s čisto in zdravo pitno vodo iz Kamniški Bistrice v času krizne oskrbe iz krvavškega sistema. Za tako nesebično pomoč se Občini Kamnik ob tej priliki iskreno zahvaljujem.

Največja investicija in pridobitev v občini v zadnjih nekaj letih pa je zagotovo celovita rekonstrukcija ceste od Bukovice do Kosez, ki je v fazi zaključevanja in bo zaključena s slovesno otvoritvijo čez 14 dni, to je 28. septembra. V cesto je vgrajena popolna in povsem nova komunalna

infrastruktura. Osebnostno pa ocenjujem, da je največja pridobitev doseženi najvišji nivo varnosti v cestnem prometu, kar je tudi ena izmed naših trajnih zavez. Hodnik za pešce v celotni dolžini 2 km, ovire za umirjanje prometa in javna razsvetljava so pridobitve, na katere smo resnično lahko ponosni. Ob tej priliki izrekam javno zahvalo pobudniku začetka projekta, Francu Štuparju, za njegovo odločnost in vsestransko pomoč ter vsem tistim, ki so nesebično in z razumevanjem prispevali k nekoliko dalj trajajočemu, pa vendar uspešnemu dokončanju projekta. Hkrati pa izrekam javno grajo tistima dvema občanoma, ki nista bila pripravljena Občini prodati 6 m² svojega zemljišča za izgradnjo tipskih avtobusnih postaj za potrebe naših otrok, ki se vsakodnevno vozijo v osnovno šolo v Vodice.

Tudi na področju družbenih dejavnosti smo naredili precejšen napredek. V sistem predšolske vzgoje so bili sprejeti prav vsi otroci, tudi najmlajši. V Vodica smo s preureditvijo prostorov v vrtcu in postavitvijo novega sanitarnega bloka dodatno odprli nov oddelek in tudi v prostorih podružnične šole Utik se je našel prostor za oddelek najmlajših, kar nas posebej opogumlja pri naših prizadevanjih za ohranitev in obstoj te podružnične šole. Upajmo le, da bodo naslednje generacije otrok na tem področju številčnejše, in upajmo tudi, da bodo naslednji poslanci v državnem zboru razumnejši od sedanjih ter ne bodo na ukaz mehanično dvigovali rok za spremembe šolske zakonodaje in drugih podzakonskih predpisov, ki bi bili v škodo naših otrok, in se oglašali šele takrat, ko bi s svojim delovanjem škodili celo svojim lastnim otrokom.

Področje kulture je letos obogateno s prostori nove knjižnice na Škofjeloški cesti. Knjižnično gradivo je na voljo na nekaj manj kot 200 m² sodobno urejene, povsem nove knjižnice, ki zadovoljuje najvišje standarde v tej dejavnosti. Slovesna otvoritev bo v sredo, 12. septembra. Tej pomembni pridobitvi pripisujemo izjemen pomen, ki ga bomo isti dan potrdili na večerni osrednji kulturni prireditvi, ko bomo počastili spomin na velikega jezikoslovca, našega rojaka Jerneja Kopitarja.

V ta namen smo finančno podprli in omogočili izid knjige Kamen nad gladino, ki govori o življenju in delu Jerneja Kopitarja, predstavitev in pomen tega dejanja pa nam bo podal avtor knjige Ivan Sivec.

Spoštovane občanke in občani!

Vse pridobitve v občini, ki bogatijo naše življenje, so rezultat našega skupnega dela in našega dobrega sodelovanja. Rezultati so vidni in naj bodo drugim za zgled. Eden izmed takih je tudi pridobitev novega prostora za delovanje našega najaktivnejšega društva, to je Društva upokojencev Vodice. To je rezultat prostovoljnega dela, odrekovanja in požrtvovanja, sodelovanja in dobre volje ter iskrenega prijateljstva. Skrb za vse člane, za njihove potrebe, in nesebična želja pomagati drug drugemu pa so lastnosti, ki krasijo člane društva in bogatijo našega skupnega duha ter naša srca. To so lastnosti generacije v tretjem življenjskem obdobju v Vodica, generacije, na katero sem kot župan še posebej ponosen, zato mi bo v posebno veselje in čast podeliti najvišje občinsko priznanje prav Društvu upokojencev Vodice.

Občinska priznanja bomo podelili tudi posameznikom, ki so s svojim delom, doseženimi rezultati in prizadevanjem pomembno prispevali k prepoznavnosti naše občine, se razdajali za dobro počutje, zdravje in zadovoljstvo naših občank in občanov ter namenili del svojega srca ohranjanju kulturne dediščine v Vodica. Kot člani naše skupnosti so vsem nam v ponos, in zato bom z največjim zadovoljstvom Maticu Ovijaču, Marti Seršen in Martinu Stanoniku danes izročil visoko občinsko priznanje, to je priznanje župana, v imenu vseh občank in občanov in predvsem seveda tudi v svojem imenu.

Spoštovane občanke in občani, dragi nagrajenci!

Ob našem občinskem prazniku vam iskreno čestitam. Hkrati vas vljudno naprošam, da prenesete moje čestitke in najboljše želje vsem tistim, ki so ostali doma in nocoj ne morejo z nami deliti tega prazničnega vzdušja. Prijetno praznovanje in lep večer.

Narava nam je prizanesla - drugje poplave in neurja

Alenka Jereb

Kdo bi si mislil, da bomo ne preходу iz poletja v jesen pričala vremenski ujmi, ki je zajela tudi naše kraje in ki na srečo v naši občini ni povzročila takih razdejanj kot v drugih občinah na Gorenjskem in Štajerskem. Milijonske škode, uničeni domovi, prestrašena množica v katastrofi prizadetih ljudi je le delček vsega, kar smo te dni lahko spremljali preko radijskih in televizijskih programov in drugih medijev. Grozote bodo v prizadetih pustile globoke brazgotine, ki jih zlepa ne bodo pozabili, nas pa opominjale na veličastno moč narave, ki ji človek kljub vse večji izobraženosti in razgledanosti ne more biti kos, ko vode prestopijo bregove in veter razpne krila. Vremenoslovci napovedujejo vedno hujša vremenska nihanja, suše in poplave, ki bodo po vsej verjetnosti postala del našega vsakdana sredi do sedaj nam dokaj prijazne Evrope. Prav gotovo se je marsikdo med nami te dni zavedal, v kako vremensko ugodnem delu sveta smo se do sedaj nahajali in se spraševal, ali se nam nemara ne približujejo popolnoma novi časi.

Da se časi res spreminjajo, vedo povedati tudi letošnji prejemniki občinskih priznanj,

ki se z veseljem ozirajo v preteklost na svoje dosedanje dosežke, brez dvoma pa imajo tudi smeje načrte za prihodnost. Pripravili smo vam tudi vrsto poročil z dogajanjem ob občinskem prazniku. Občinska uprava objavlja dva razpisa, eden bo predvsem zanimiv za kmete, drugi pa za zdajšnje in bodoče štipendiste. V osrednjem intervjuju predstavljamo enega najbolj branih sodobnih pisateljev, ki je te dni izdal novo knjigo Kamen nad gladino, katere namen je bralcem nazorno predstaviti življenje in delo Jerneja Kopitarja. Nekaj knjig se nahaja v vodiški knjižnici, zato kar veselo pot pod noge. Z zanimanjem jo bodo brali tako starejši kot tudi mlajši bralci. Najbolj veselo pa bo zadnji petek v septembru, ko bodo krajanje Bukovice, Utika in delno tudi Kosez uradno proslavili odprtje prenovljene ceste z vso na novo vgrajeno cestno infrastrukturo. Pridružite se krajanom in se skupaj z njimi veselite novih pridobitev, ki so v dobrobit vseh prebivalcev naše občine.

Naj vam tople jesenske barve tudi v vaše domove prinesejo toplino in nasmeh, ki ga potrebuje vsakdo izmed nas.

Prejemniki občinskih priznanj

Prireditve ob občinskem prazniku

Uvodnik:

Narava nam je prizanesla - drugje poplave in neurja

Občinska uprava poroča:

Radarska tabla Vi vozite v Repnjah, 28. septembra slavnostna otvoritev prenovljene ceste Bukovica - Koseze, Evropski teden mobilnosti, O razpisu za kmetijstvo, Razpis kmetijstvo, Razpis štipendije

Praznujmo skupaj:

Odprtje prenovljenih prostorov DU Vodice, Vstopite v novi hram znanja, Kamen nad gladino, Pozdrav športu

Športne prireditve:

Srečanje starodobnikov, Gasilski dan, šahovski turnir, Duatlon, Turnir v inline hokeju

Seja občinskega sveta

Družbene dejavnosti:

Vstop v vrtec je pomemben dogodek, Prvi šolski dan slovesen predvsem za prvošolce, Nov šolski kombi, Obvestilo

Društva:

Desetletje sekcije za gornišstvo in pohodništvo, Kolesarsko poročilo, Vabilo TD

Cvetličarski kotichek:

Mačeha

Zdravniški kotichek:

Visok krvni tlak ali hipertenzija

Črna kronika

Kultura:

Japonska češnja, PZ vabilo

Otroški kotichek

Pisma bralcev

Prejemniki občinskih priznanj

Radarska tabla "Vi vozite" v Repnjah

 Janez Ziherl

Z začetkom šole smo letos zopet postavili radarsko tablo Vi vozite. Tokrat je tabla stala na dveh lokacijah. Prva lokacija je bila v vasi Repnje v bližini samostana in druga lokacija v Utiku na ravnini ob Zadružnem domu. Tokrat bom predstavil le podatke, pridobljene na lokaciji v Repnjah, ki je najbolj obremenjena točka v vasi.

Cesta skozi Repnje gotovo ni najnevarnejša cesta v občini Vodice, vendar je relativno močno obremenjena, tako s kolesarji in pešci kot z motoriziranimi prevoznimi sredstvi. Previdna in počasna vožnja skozi vas je za cesto, kjer ni pločnikov in je cestišče relativno ozko in zavito, zelo pomembna.

Meritve hitrosti in gostote prometa so se izvajale med 27. 8. 2007 in 10. 9. 2007. Prvi teden so se meritve izvajale brez priklopljenega prikazovalnika, drugi teden pa smo prikazovalnik vklopili. Velike razlike v povprečnih hitrostih ni bilo, se je pa očitno znižala maksimalna hitrost, ki je pri izklopljenem prikazovalniku večkrat preseгла 100 km/h, ko pa je bil prikazovalnik vklopljen, pa je padla na maksimalno 93 km/h.

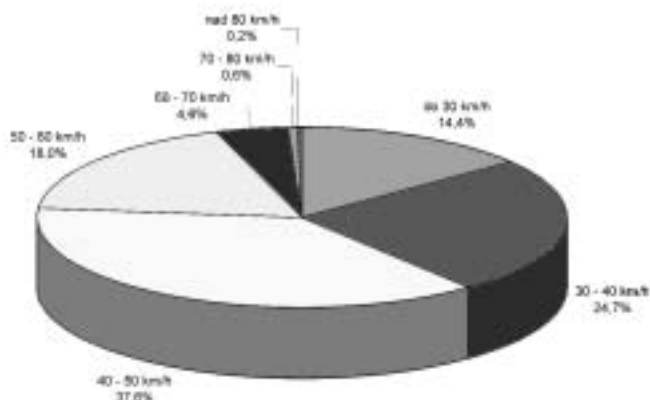
Podobne rezultate kot v Repnjah smo lani zasledili tudi v vasi Skaručna. Rezultati, predstavljeni v tabeli, kažejo relativno umirjen promet skozi vas. Bolj zastrašujoč je podatek, da si nekateri posamezniki upajo skozi Repnje peljati tudi 110 km/h. Tolikšna je bila zabeležena maksimalna hitrost. Vse zabeležene hitrosti nad 100 km/h pa so se zgodile med deveto in deseto uro zvečer, in sicer tako med tednom kot za vikend. Kot kaže, so lahko večerni sprehodi veliko bolj tvegani kot dnevni. Torej je uporaba kresničnik priporočljiva. Z rezultati bomo seznanili tudi Policijsko postajo Medvode in nanje apelirali, da zlasti v najbolj kritičnih časovnih obdobjih poostrijo svoj nadzor.

Število vozil v eno smer se je gibalo od 240 do 360, kar je pričakovano malo. Prometna obremenjenost Zapog je denimo povprečno 2875 vozil dnevno, Skaručne 515 vozil dnevno in Kamniške ceste v Vodica 1000 vozil dnevno. Repnje so glede na to, da skozi vas teče kategorizirana lokalna cesta, relativno malo obremenjene in kot take tudi varnejše.

REPNJE I		od 27. 8. 2007 do 7. 9. 2007	
do 30 km/h	14,49 %		
30 km/h-40 km/h	24,79 %		
40 km/h-50 km/h	37,69 %	75,70 %	
50 km/h-60 km/h	18,09 %	18,90 %	
60 km/h-70 km/h	4,69 %		
70 km/h-80 km/h	0,00 %		
nad 80 km/h	0,20 %	3,40 %	
pov. hitrost: 33 km/h			
maks. hitrost: 93 km/h			

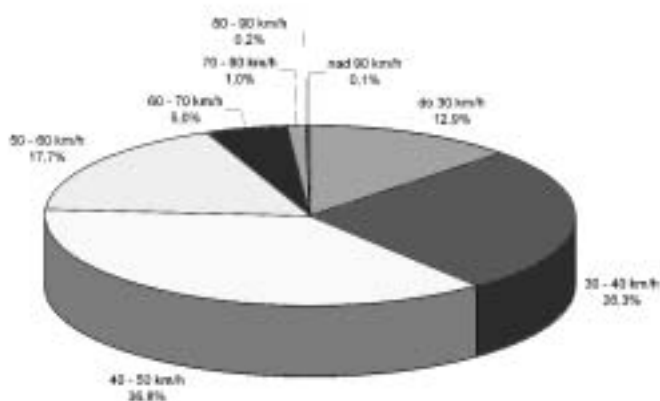
REPNJE II		od 3. 9. 2007 do 10. 9. 2007	
do 30 km/h	72,90 %		
30 km/h-40 km/h	26,30 %		
40 km/h-50 km/h	36,60 %	76,00 %	
50 km/h-60 km/h	17,70 %	17,70 %	
60 km/h-70 km/h	1,00 %		
70 km/h-80 km/h	1,00 %		
nad 80 km/h	0,70 %	0,30 %	
pov. hitrost: 33,3 km/h			
maks. hitrost: 110 km/h			

Hitrostni razredi prikazani v odstotkih

Kraj meritve: Repnje (prikazovalnik hitrosti izklopljen)	Avtor: Klavdija Korncič
Pričetek: ponedeljek, 27.08.2007, 08:30	Konec: torek, 02.09.2007, 18:30
Komentar: pregled podatkov	

Hitrostni razredi prikazani v odstotkih

Kraj meritve: Repnje (prikazovalnik hitrosti vklopljen)	Avtor: Klavdija Korncič
Pričetek: ponedeljek, 03.09.2007, 08:00	Konec: ponedeljek, 10.09.2007, 13:00
Komentar: pregled podatkov	

Predstavljeni rezultati so na prvi pogled spodbudni, sploh če štejemo za pogojno sprejemljivo hitrost 60 km/h. Tako je kar 94 % voznikov, ki vozi v mejah varnega, in le 6 % voznikov s svojo vožnjo ogroža ostale udeležence v prometu. Vendar že na Skaručni, kjer pelje skozi vas regionalna

cesta, v povprečju več kot 60 km/h pelje le 2,5 % vseh voznikov.

Vozniki, previdna in primerna vožnja je edino zagotovilo za varnost v cestnem prometu. V prihodnji številki pa bomo predstavili še rezultate meritev na cesti skozi Utik, mimo Zadružnega doma.

28. septembra slovesna otvoritev prenovljene ceste Bukovica-Koseze

Miran Sirc, univ. dipl. org.

Zaključujemo enega največjih investicijskih projektov v občini Vodice

Glavna lokalna cesta od Bukovice do Kosez je dobila novo - lepšo in celovito komunalno urejeno podobo. Izvajalec Gradbinec GIP iz Kranja skupaj z glavnim partnerjem Cestnim podjetjem Ljubljana v teh dneh izvaja le še finese na cesti in obcestnih objektih.

Zaključek tako obsežnega projekta velja proslaviti. Vse občane vabimo na otvoritveno slovesnost, ki bo v petek, 28. septembra 2007, ob 17. uri ob Domu krajanov v Utiku.

Da gre resnično za projekt velikih razsežnosti, velja ponovno navesti nekaj podatkov:

celotna dolžina trase (dobrih 1.600 m glavne ceste in dobrih 400 m stranskih cest proti Zabrežju in pod kapelico v Utiku) je celovito komunalno urejena. Vgrajeni sta odpadna in meteorna kanalizacija (zaradi zahtev Agencije RS za okolje je ostala odprta le še ureditev izlivnih mest v melioracijske jarke). Obenem se je rekonstruiralo vodovodno omrežje, obnovili so se vsi vodovodni priključki, zgrajeni so plinovod, javna razsvetljava ter kanalizacija za kasnejše napeljave: NN elektrika, telefon in KTV. Temeljito je obnovljeno in razširjeno cestišče. Pri tem smo veliko pozornosti posvetili varnosti v cestnem prometu - zgrajen je enostranski hodnik za pešce, urejena so avtobusna postajališča z lepimi čakalnicami in izvedeni so ukrepi za umirjanje prometa. Ocenjena dolžina vgrajenih sekundarnih instalacij (brez hišnih priključkov) presega 20 km. V cestno telo je vgrajeno preko 20.000 m³ gramozu in 3.000 t asfalta. Poskrbeli smo za ekološke otoke za sortirano zbiranje odpadkov, lepo urejene oporne zidove, ograje ter obcestne brežine in jarke.

Delo občinske uprave je bilo intenzivno tudi na drugem področju - pridobivanju partnerjev oziroma soinvestitorjev. Ker gre za relativno redko poseljeno območje (primerjalno z mesti in strnjnimi stanovanjskimi kompleksi), ki je kot tako tržno manj zanimivo, so bila z nekaterimi potrebna kar dolgotrajna pogajanja in usklajevanja. Svoj investicijski delež so tako prispevali Petrol Plin, Elektro Ljubljana, Telekom Slovenije in JP Komunala Vodice.

Projekt bi seveda ostal zgolj črta na papirju, če ne bi bil deležen podpore s strani neposredno vpletenih občanov - mejašev ceste. V vseh fazah investicije smo z vsemi tesno sodelovali. Z večino smo posamezna odprta vprašanja kompromisno rešili, pričakovanja in zahteve nekaterih pa so vseeno presegala tolerančne okvire. Že sedaj, še zlasti pa ko bo v funkciji vsa vgrajena infrastruktura, bodo občani lahko občutili dvig življenjskega standarda na do sedaj investicijsko dokaj podhranjenem območju.

Kot že v uvodu rečeno: zaključek takega projekta velja proslaviti. Dobimo se v petek, 28. septembra 2007, ob 17. uri ob Domu krajanov v Utiku. Skupaj z nekaterimi društvi pripravljamo zanimiv program, na koncu pa tudi priložnostno zabavo in pogostitev. Manjkala ne bo niti zdravica - spodobi se!

Evropski teden mobilnosti

Vesela ulica

Nina Bergant

V tednu od 16. do 22. septembra je v vseh državah Evropske unije potekal Evropski teden mobilnosti, katerega geslo je "Vesela ulica". Letošnje leto se je tej akciji že drugič priključila tudi Občina Vodice.

Vesela ulica je tematski naslov tradicionalne pobude Evropskega tedna mobilnosti, ki je tudi letos potekal v 25. slovenskih občinah. Veliko slovenskih krajev je zaprlo ulice za motorni promet in omogočilo prebivalcem veselje nad nemotenim sprehodom po ulicah.

Vesela ulica nosi jasno sporočilo, da širjenje prostora, namenjenega avtomobilom, ni pravi odgovor na prometne izzive. Nasprotno, prav omejevanje prometa dviguje raven kakovosti življenja v naših mestih. Kot voznik oziroma voznica začnite omejevati svoje vožnje z avtomobilom.

Ko se ljudje pogovarjajo o okolju, najprej pomislijo na onesnaževanje v mestih in drugih krajih. Podnebne spremembe in onesnaževanje zraka sta na tretjem in četrtem mestu na seznamu stvari, ki jih najbolj skrbijo. Hkrati pa se število vozil na evropskih cestah in še posebej mestni promet stopnjujeta. Prometni sektor je odgovoren za 40 % izpusta CO₂ v Evropi, pri čemer ima največji delež cestni promet,

izpusti v prometu pa rastejo hitreje kot kjer koli drugje. Zdravstvene posledice prometa zadevajo celotno prebivalstvo, zlasti pa najranljivejše skupine, kot so otroci in starejši. V naslednjih vrsticah so naštetih razlogi za zmanjšanje prometa:

1. promet škoduje zdravju;
2. promet povzroča podnebne spremembe;
3. promet slabša kakovost življenja;
4. prometna gneča povzroča izgubo časa;
5. promet ubija;
6. promet neopazno povzroča stroške in
7. promet zavzema preveč prostora.

Zaradi vseh teh naštetih razlogov je Občina Vodice v sklop Evropskega tedna mobilnosti vključila več aktivnosti. V času od 27. 8. do 10. 9. 2007 se je izvajalo merjenje hitrosti z redarsko tablo "Vi vozite" v vasi Repnje. Od 10. 9. do 24. 9. pa je tabla stala v vasi Utik. Počasna vožnja veliko pripomore k zmanjševanju porabe goriva, in s tem tudi k čistejšemu zraku. Tudi varnost udeležencev v prometu, predvsem otrok, se poveča, če upočasnimo svojo vožnjo.

15. 9. 2007 smo organizirali že tradicionalno prireditev S kolesom po občini Vodice. Na lepo sončno soboto se je zbralo veliko kolesarjev, ki so krenili s Kopitarjevega trga na vožnjo po vseh vaseh naše občine. Pred samim startom pa je vsak udeleženec dobil še darilo, in sicer rumen balon z logom Evropskega tedna mobilnosti, ki si ga je privezal na kolo.

V tednu med 17. 9. in 21. 9. pa so v OŠ Vodice potekale številne aktivnosti na temo avtomobilskega prometa. Otroci so reševali anketne liste o času uporabe različnih prevoznih sredstev. Z razredniki so se pogovarjali o posledicah, ki jih ima avtomobilski promet, in o možnostih za zmanjšanje negativnih posledic, ki jih sam promet povzroča.

Za konec akcije pa pripravljamo še otvoritev rekonstruirane ceste Bukovica-Koseze s površinami za pešce, ki jo bodo popestrila starodobna motorna vozila, konjske vprege, narodne noše in Godba Vodice. Povorka z vsemi sodelujočimi se bo odvijala od Bukovice do Doma krajanov v Utiku, kjer bo zaključna slovesnost.

Vljudno vabljeni!

Odvoz kosovnega materiala "jesen 2007"

SNAGA Javno podjetje d.o.o.; Miran Sirc, univ.dipl.org.

V bližnji prihodnosti nameravamo vzpostaviti začasni zbirni center za odpadke na območju občine Vodice

Jesenski odvoz kosovnih odpadkov se bo po posameznih vaseh izvajal po naslednjem razporedu:

sreda, 18. oktober

VODICE, DOBRUŠA, DORNICE, TOROVO, ZAPOGE, REPNJE, BENK

četrtek, 19. oktober

POLJE, SKARUČNA, VOJSKO, POVODJE, BUKOVICA, UTIK, KOSEZE, ŠINKOV TURN, SELO, VESCA

Izvajalec odvoza SNAGA Javno podjetje d.o.o. sporoča, naj občani pred svojimi zgradbami ob cesti do 6. ure zjutraj navedenega dne pripravijo odpadni kosovni material. Kosovne odpadke je potrebno odlagati sortirano. Morebitne reklamacije sporočite na tel. 01 477 96 40 ali 01 477 96 67 vsak delovni dan med 8. in 14. uro.

Kosovni odpadki so vsi večji predmeti, ki nastajajo v gospodinjstvih in predstavljajo sledeče skupine:

- leseno, kovinsko ali oblazinjeno pohištvo in ostali večji leseni kosi,
- kopalniška oprema in sanitarni elementi (školjke, kadi, umivalniki),
- stara kolesa in smuči,
- talne obloge in preproge,
- svetila in senčila (karnise, lestenci, žaluzije),
- veliki železni in kovinski kosi,
- veliki nekovinski kosi (vzmetnice) ...

Avtomobilskih delov, avtomobilskih gum, gradbenega materiala, zemlje, vej, sekundarnih surovin in nevarnih odpadkov ne bodo pobirali. V skladu z evropsko zakonodajo v Sloveniji začinjamo z ločenim zbiranjem odpadne električne in elektronske opreme. Zato vas pozivamo, da te opreme ne oddajate več med kosovne odpadke, temveč jo dostavite v Zbirni center Barje. Ravno tako lahko veliko večino naštetih odpadkov, ki ne sodijo v sklop kosovnega odvoza, oddate v Zbirni center Barje na lokaciji odlagališča Barje. Če ste v dvomu, kam in kako s posamezno vrsto odpadka, se lahko predhodno obrnete na pooblaščenega predstavnika podjetja Snaga (glej zgoraj navedeni tel. številki).

Ker je Zbirni center Barje za naše občane relativno oddaljen, namerava Občina Vodice v kratkem vzpostaviti začasni zbirni center za določene odpadke (med drugim tudi za kosovne) na območju naše občine. Lociran bo znotraj ograje pri čistilni napravi Vodice. Več o tem pa v eni od naslednjih številki našega glasila.

Subvencije v kmetijstvu

Rado Čuk, višji svetovalec I

Občina Vodice je v preteklih letih namenjala približno 10 mio SIT, letos 40.000 evrov sredstev za subvencije v kmetijstvu. Po prehodnem obdobju zadnjih treh let je bila za obdobje 2007 do 2013 uveljavljena Uredba Komisije EU, ki je omejila velik del dosedanjih subvencij, ki jih je Občina namenjala kmetijstvu: bodisi za osemenjevanje, za apnenje tal in analize zemlje, preiskavo somatskih celic ipd., ki pa zdaj niso več dovoljene.

Postopek potrjevanja Pravilnika o dodeljevanju pomoči za ohranjanje in razvoj kmetijstva in podeželja v občini Vodice za programsko obdobje 2007-2013 se je na Ministrstvu za kmetijstvo in na Ministrstvu za finance zelo zavlekel, zato je bilo sprejeto stališče, da se proračunska sredstva za letošnje leto namenijo zgolj subvencioniranju zavarovanja posevkov in živine. Občinska subvencija je omejena tako, da lahko skupaj z državno znaša do 50 % opravičljivih stroškov zavarovalne premije za zavarovanje posevkov in plodov ter zavarovanje živali za primer bolezni. Najmanjši znesek dodeljene pomoči znaša 20 evrov, največji pa 1.000 evrov na upravičenca na leto.

Upravičenci do subvencije bodo lahko v skladu z razpisom na občini dvignili dokumentacijo in do konca oktobra zahtevke vložili prav tam.

Sam Pravilnik, ki je objavljen v Uradnem glasilu št. 7, omogoča precej novih subvencij (naložbe v kmetijska gospodarstva za primarno proizvodnjo, varstvo tradicionalnih krajin in stavb, premestitev kmetijskih poslopij v javnem interesu, pomoč za plačilo zavarovalnih premij, pomoč za zaokrožitev zemljišč, pomoč za spodbujanje kakovostnih kmetijskih proizvodov, zagotavljanje tehnične podpore v kmetijstvu, naložbe za opravljanje dopolnilne dejavnosti na kmetijah, pokrivanje stroškov transporta iz odročnih krajev, izvajanje lokalne razvojne strategije, štipendiranje bodočih nosilcev kmetij), zato bo razpis za leto 2008 objavljen čim prej po sprejetju proračuna za prihodnje leto, da bodo lahko zainteresirani pripravili ustrezno dokumentacijo.

Na podlagi Pravilnika o dodeljevanju pomoči za ohranjanje in razvoj kmetijstva in podeželja v Občini Vodice za programsko obdobje 2007-2013 in Odloka o proračunu Občine Vodice za leto 2007, Občina Vodice objavlja

JAVNI RAZPIS ZA DODELITEV FINANČNIH SREDSTEV ZA OHRANJANJE IN RAZVOJ KMETIJSTVA TER PODEŽELJA V OBČINI VODICE V LETU 2007

I. IME OZIROMA NAZIV IN SEDEŽ NEPOSREDNEGA UPORABNIKA

Občina Vodice, Kopitarjev trg 1, 1217 Vodice.

II. PREDMET JAVNEGA RAZPISA

Predmet javnega razpisa je dodelitev nepovratnih finančnih sredstev za ohranjanje in razvoj kmetijstva ter podeželja za leto 2007 v Občini Vodice po shemi državnih pomoči v kmetijstvu, skladno z Uredbo komisije (ES) št. 1857/2006 in Uredbo komisije (ES) št. 1998/2006. Sredstva se dodelijo za: Pomoč za plačilo zavarovalnih premij (ukrep 4).

III. UPRAVIČENCI

Do sredstev so upravičena kmetijska gospodarstva - pravne in fizične osebe, ki se ukvarjajo s primarno pridelavo kmetijskih proizvodov, opredeljenih v Prilogi 1 Uredbe (ES) št. 70/2001, imajo sedež na območju občine Vodice in so vpisani v register kmetijskih gospodarstev (v nadaljevanju: nosilci kmetijskih gospodarstev).

IV. NADZOR IN SANKCIJE

Nadzor nad namensko porabo sredstev opravlja komisija, ki jo imenuje župan. Predlog komisije poda Odbor za kmetijstvo in gozdarstvo.

V primeru nenamenske porabe sredstev, pridobljenih po Pravilniku o dodeljevanju sredstev za ohranjanje in razvoj kmetijstva ter podeželja v Občini Vodice za programsko obdobje 2007-2013, mora prejemnik sredstva vrniti v celoti s pripadajočimi zakonskimi obrestmi. Prejemnik izgubi tudi pravico do pridobitve drugih sredstev po navedenem pravilniku za naslednji dve leti.

V. VIŠINA RAZPISANIH SREDSTEV, UPRAVIČENI STROŠKI IN POGOJI ZA PRIDOBITEV SREDSTEV

Prijave na razpis bodo ovrednotene na podlagi naslednjih meril, ki bodo upoštewane pri razdeljevanju proračunskih sredstev:

POMOČ ZA PLAČILO ZAVAROVALNIH PREMIJ - UKREP 4

Cilj ukrepa

Vključevanje čim večjega števila kmetij v sistem zavarovanj posevkov in plodov ter živali.

Predmet podpore

Sofinancira se zavarovalna premija v skladu z nacionalnim pred-

pisom o sofinanciranju zavarovalnih premij za zavarovanje kmetijske proizvodnje za tekoče leto.

Pogoji za dodelitev sredstev:

- izpolnjevanje določil nacionalnega predpisa, ki ureja sofinanciranje zavarovalnih premij za zavarovanje kmetijske proizvodnje za tekoče leto;
- vlagatelj mora imeti ob oddaji vloge vsaj 2 ha primerljivih površin;
- kmetijsko gospodarstvo ne sme biti podjetje v težavah.

Upravičenec mora izpolnjevati ostale pogoje iz Pravilnika o dodeljevanju pomoči za ohranjanje in razvoj kmetijstva ter podeželja v Občini Vodice za programsko obdobje 2007-2013 in hkrati predložiti še dodatno dokumentacijo: sklenjeno zavarovalno polico za zavarovanje kmetijske proizvodnje za leto 2007.

Upravičenci

Nosilci kmetijskih gospodarstev, ki sklenejo zavarovalno pogodbo za tekoče leto.

Omejitve

Podpore se ne dodelijo:

- za tiste deleže pomoči, ki jih s predpisom o sofinanciranju zavarovalnih premij za zavarovanje kmetijske proizvodnje za tekoče leto določi Vlada Republike Slovenije;
- kmetijskim gospodarstvom, ki niso vpisana v register kmetijskih gospodarstev, ki ga vodi pristojno ministrstvo za kmetijstvo;
- kmetijskim gospodarstvom, ki imajo sedež in pretežni del površin, ki so predmet zavarovanja, izven območja občine.

Višina sofinanciranja:

- višina sofinanciranja občine je razlika med višino sofinanciranja zavarovalne premije iz nacionalnega proračuna do 50 % opravičljivih stroškov zavarovalne premije za zavarovanje posevkov in plodov ter zavarovanja živali za primer bolezni;
- najmanjši znesek dodeljene pomoči znaša 20 evrov, največji pa 1.000 evrov na upravičenca na leto.

Upravičeni stroški

Sofinanciranje zavarovalnih premij za:

- zavarovanje posevkov in plodov pred nevarnostjo toče, spomladansko pozebo, požarom, udarom strele, viharjem in poplavami;
- zavarovanje živali pred nevarnostjo pogina zaradi bolezni.

Dodatna merila za ocenjevanje:

- ali vsebina vloge ustreza namenu ukrepa
- ali je kmetijsko gospodarstvo ustrezne velikosti.

VI. VSEBINA VLOGE

Vlagatelji oddajo vlogo, ki vsebuje:

- prijavni obrazec: "Vloga za dodelitev finančnih sredstev za ohranjanje in razvoj kmetijstva ter podeželja v Občini Vodice v letu 2007";
- obvezne priloge k vlogi, ki so predložene kot dokazila k posameznim ukrepom.

Prijavni obrazec se dobi na sedežu Občine Vodice, Kopitarjev trg 1, 1217 Vodice, od dneva objave javnega razpisa do dneva, ko se izteče rok za oddajo vlog. Javni razpis in prijavni obrazci so

objavljeni na spletni strani <http://www.vodice.si>, možno ga bo dobiti tudi po elektronski pošti.

VII. OBRAVNAVANJE VLOG

Vloge bo obravnavala strokovna komisija, ki jo imenuje župan Občine Vodice, na predlog Odbora za kmetijstvo in gozdarstvo. Strokovna komisija lahko zmanjša delež sofinanciranja pri posameznih ukrepih pri obravnavanju vlog iz naslednjih vzrokov:

- zaradi zmanjšanja načrtovanih prihodkov proračuna občine za leto 2007,
- zaradi večjega števila zahtevkov kot je zagotovljenih sredstev v proračunu.

O dodelitvi sredstev upravičencem odloča od župana pooblaščen uradna oseba s sklepom. Upravičencem bo izdan sklep o višini odobrenih sredstev.

Medsebojne obveznosti med občino in prejemnikom pomoči se uredijo s pogodbo.

Upravičencem se sredstva iz proračuna Občine izplačajo na podlagi zahtevka. Zahtevek mora vsebovati naslednjo dokumentacijo:

- dokazila o plačilu obveznosti (originalni računi, situacije),
- poročilo o opravljenem delu.

Obravnavane bodo le vloge, ki bodo pravilno izpolnjene in oddane na predpisanih obrazcih z vsemi zahtevanimi dokazili.

Prepozno prispеле vloge oziroma vloge, ki bodo neustrezno opremljene, se zavrže, neutemeljene pa zavrne. Rok dopolnitve nepopolno predložene vloge je 15 dni od dneva prejema poziva. Vloge, ki jih vlagatelj v predpisanem roku ne dopolni, se zavrže, neustrezno dopolnjene pa zavrne.

VIII. ROK ZA PRIJAVO NA JAVNI RAZPIS

Vloge morajo biti oddane v zaprtih kuvertah, s pripisom "Ne odpiraj - razpis kmetijstvo 2007" od začetka razpisa najkasneje do 30. oktobra 2007, oziroma do porabe sredstev na posameznih postavkah, najkasneje do 20. novembra 2007. Vlagatelji bodo o izidu javnega razpisa obveščeni najkasneje v roku 30 dni od odpiranja vlog.

IX. ODPIRANJE VLOG

Odpiranje vlog bo strokovna komisija opravila po zaključku razpisa in ni javno.

X. DODATNE INFORMACIJE

Vse informacije v zvezi z javnim razpisom so na voljo na sedežu Občine Vodice ali po telefonu 833 26 10 - kontaktna oseba Rado Čuk.

Datum: 27. 9. 2007

Številka: 320-01-0028/2007-317

Župan Občine Vodice

Brane Podboršek, univ. dipl. ekon.

Na podlagi Pravilnika o štipendiranju v Občini Vodice (Uradno glasilo Občine Vodice, št. 4/03, 6/03, 10/04, 9/05, 6/06 v nadaljevanju Pravilnik), župan Občine Vodice objavlja

RAZPIS ŠTIPENDIJ ZA ŠOLSKO LETO 2007/2008

Razpis je namenjen vsem vajencem in dijakom ter študentom visokošolskih strokovnih in univerzitetnih programov, ki imajo stalno bivališče v Občini Vodice in izpolnjujejo razpisne pogoje.

RAZPISNI POGOJI

Na razpisu lahko sodelujejo prosilci, ki izpolnjujejo naslednje pogoje:

- so državljani Republike Slovenije s stalnim bivališčem v Občini Vodice;
- ob vpisu v prvi letnik srednje šole niso starejši od 18 let, oziroma ob vpisu v prvi letnik višješolskega ali visokošolskega izobraževanja niso starejši od 26 let;
- ne prejemajo drugih štipendij ter ostalih prejemkov, določenih v 5. členu Pravilnika.

1. Višina osnovne štipendije znaša 25 % zajamčene plače.
2. Pravico do občinske štipendije lahko uveljavijo vajenci, dijaki in študentje (v nadaljevanju kandidati) pri katerih dohodek na družinskega člana v letu 2006 ne presega celoletnega zneska 230 % zajamčene plače v Republiki Sloveniji.
3. V primeru večjega števila prosilcev, ki izpolnjujejo razpisne pogoje, se pri dodelitvi štipendije posamezniku upoštevajo dodatna merila za dodelitev štipendije:
 - dohodek na družinskega člana,
 - dejstva in okoliščine, ki odražajo dejanski socialni položaj kandidata,
 - premoženjsko stanje prosilca in njegove družine,
 - zdravstveno stanje prosilca in njegove družine,
 - učni uspeh v preteklem šolskem letu.
4. Število štipendij je omejeno z višino sredstev občinskega proračuna. Štipendist ni upravičen do štipendije v času absolventskega staža.
5. Število razpisanih štipendij: za dijake 25 in za študente 10.
6. Na podlagi posameznih vlog lahko župan s sklepom odobri enkratne štipendije posameznikom za študij v tujini.
7. Prosilci, ki želijo pridobiti štipendijo po tem razpisu, oddajo izpolnjen obrazec "Vloga za uveljavitev republiške štipendije" za šolsko leto 2007/08. Obrazec je mogoče kupiti v knjigarnah (DZS - Obr. 1,51) ali natisniti z interneta, kjer je objavljen na spletni strani Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje. Vlogo morajo kandidati izpolniti v skladu s priloženim navodilom, ki je njen sestavni del. Vlogi je treba priložiti:

- originalno potrdilo o vpisu za šolsko leto 2007/08 za kandidata in kopije potrdil o vpisu za šolsko leto 2007/08 za druge družinske člane, ki imajo status dijaka, vajenca ali študenta;

- potrdilo o stalnem prebivališču v Občini Vodice;

- potrdilo o premoženjskem stanju kandidata;

- dokazila o bruto dohodkih in osebnih prejemkih, ugotovljenih v odločbah o odmeri dohodnine staršev ali skrbnikov v letu 2006 ter drugih družinskih članov kandidatov, ki so bili dolžni vložiti napovedi za odmero dohodnine, v odločbah o odmeri davka od dohodkov iz dejavnosti, in dokazila o neobdavčljivih dohodkih in osebnih prejemkih. V dohodek kandidatove družine se všteta tudi pokojnine in nadomestila v skladu s predpisi o pokojninskem in invalidskem zavarovanju, preživnine ter osebni prejemki in katastrski dohodek, ne glede na to, ali je zavezanec za plačevanje dohodnine. Predložiti je treba tudi dokazila o prejemkih od občasnih in začasnih del dijakov in študentov, izplačanih preko pooblaščenih agencij, ki presegajo 51 % povprečne letne plače zaposlenih v RS;

- sklep ali odločbo ustrezne komisije v primeru kandidata ali družinskega člana s posebnimi potrebami oziroma izvid ali odločbo ustrezne komisije v primeru težje funkcionalni prizadetosti kandidata;

- kopijo spričevala oziroma potrdilo o opravljenih izpitih v preteklem letu;

- številko osebnega računa kandidata.

8. Kandidati, ki želijo pridobiti štipendijo po razpisnih pogojih, oddajo svoje vloge z dokazili osebno ali priporočeno pošljejo na naslov: Občina Vodice, Kopitarjev trg 1, 1217 Vodice.

9. Vlogo z dokazili lahko kandidati vložijo od objave razpisa dalje. Zadnji rok za oddajo vlog je 15. oktober 2007. Roki veljajo tudi za stare štipendiste!

10. Če do dne izteka razpisnega roka družinski člani kandidata niso prejeli odločbe o dohodnini za leto 2006, je treba vlogo vložiti najkasneje do izteka roka in jo po prejemu le-teh nemudoma dopolniti!

Vloge za dodelitev štipendije, ki jih oddajo kandidati po razpisnem roku, se štejejo za zamujene in se ne obravnavajo.

11. Pravica do štipendije se dodeljuje z namenom uspešnega zaključka šolanja. Kolikor namen ni izpolnjen, štipendist ni upravičen do štipendije, dokler letnika ne konča. Štipendijo mora vrniti v primerih, ko je štipendijo pridobil na podlagi neresničnih podatkov, ter štipendist, ki ni sporočil sprememb iz 13. člena Pravilnika, ki vplivajo na pridobitev ali ukinitve pravice do štipendije.

Za dodatne informacije pokličite na tel.: 01/ 833-26-18 (Lilijana Djerkovič).

Datum: 3. 9. 2007

Številka: 122-10/2007-001

Župan Občine Vodice

Brane Podboršek, univ. dipl. ekon.

Odprtje prenovljenih prostorov DU Vodice

Občina Vodice praznuje

Francka Rozman

Člani različnih dejavnosti in kadrovske sestave DU Vodice so se selili iz prostora v prostor, ker svojega niso imeli. Od 5. septembra dalje pa je drugače.

Na ta dan so slavnostno odprli svoje prostore v bivši knjižnici. Župan Brane Podboršek je skupaj s predsednikom DU Vodice prerezal trak, ki je zapiral vhod. V večnamenski sobi je bila pripravljena razstava o zbirateljstvu, kjer smo si ogledali zbirke značk, znamk, razglednic, star denar, stare plošče in gramofone, radijske aparate, nabožne "bukvice", staro kmečko orodje, pripomočke za predelavo mleka in še in še. Razstavo je pripravila Štefka Baliž, ki je tudi vodila obiskovalce. Najbolj je bila vesela malih škratkov iz vrtca in učencev nižjih razredov osnovne šole. Z opisovanjem in razlago o pomenu posameznih predmetov je pritegnila vsakega, da je z zanimanjem poslušal in si ogledal razstavljene predmete. V treh dneh si je razstavo ogledalo okrog 220 odraslih in 232 malčkov ter šolarjev. V Knjigo vtisov so mnogi zapisali svoje mnenje. Župan je takole zapisal: "Zanimivosti, ki so razstavljene, so izjemnega pomena za ohranjanje spomina na minule čase. Organizatorjem in vsem, ki so prispevali predmete, izrekam vse priznanje. Odlično!" Ena od učiteljic pa je pohvalila: "Hvala za poučno in prijetno vodenje gospe Štefki po razstavi. Želimo vam veliko prijetnih uric v vaših prostorih. Radi vas bomo še obiskali."

Po odprtju prostorov, ki imajo poleg velike večnamenske sobe še dve stranišči in prostor v hodniku za majhno kuhinjo, smo se zaradi mrzlega in vetrovnega vremena preselili v dvorano Kulturnega doma, kjer je stekel kulturni program. Za veselo razpoloženje in dvig temperature so poskrbele "Plesoče žab'ce", ki jih sestavljajo upokojenke iz DU Bukovica - Šinkov Turn in Vodice. Po njihovem poskočnem nastopu je Tone Logar, koordinator vseh del, povedal nekaj besed o projektu:

"Ko se je v začetku avgusta knjižnica selila v nove prostore, smo se z županom dogovorili, da sami prevzamemo obnovo in ureditev naših prostorov. Vedeli smo namreč, da se bo drugače obnova potegnila daleč v zimo. Mi pa smo svoje

prostore resnično potrebovali. Vsa hvala tudi Gasilskemu društvu, ker smo v njihovem domu kar nekaj časa gostovali. Občinska uprava je poskrbela za plačilo materiala, za mojstre pa smo poskrbeli sami. Med nami so obrtniki vseh vrst, le pri elektriki in vodovodu so vskočili lokalni mojstri. Kako je potekalo delo, vemo samo tisti, ki smo bili vedno na objektu. Skupaj smo opravili 1630 ur dela. Sodelovalo je 31 članov. Načrti so delo našega Ivana Lužarja, zidava pa je bila v rokah Janeza Erceta ter Ivana Lužarja. Pečarstvo je delo Viktorja Kerna, vse pa je zgladil in "pomalal" Andrej Černivec. Še en Černivec, Ivan, je položil laminat skupaj z Janezom Verličem. No, glavna delovna sila v vlogi mizarja in predsednika je Janez Podgoršek. Ne smem pozabiti na naša dekleta, ki so kuhala, stregla in pospravljala vse dni naše gradnje. Vesel sem bil klica Irene: "Pridi po pecivo, jutri pa po ričet." Hvala vsem, ki so še pomagali. Spisek vseh delovnih članov visi v naši sobi."

Vsi člani društva smo lahko hvaležni Tonetu, ki se je v teh dneh izjemno posvetil gradnji in vložil vse svoje moči v izgradnjo naših prostorov. Tako zagnan za dobro delo in počutje upokojenec je že bil in bo še - to verjamemo. Hvala ti!

Po govoru je pevska skupina zapela tri pesmi in požela lep aplavz. Predsednik Janez Podgoršek se je zahvalil vsem, ki so pomagali. Hvala tudi tistim, ki so prostovoljno prinesli pijačo, sadje, piškote

ali denar, ker pač niso mogli pomagati z delom. Tudi župan je pohvalil vse upokojenke, da so se s takim veseljem lotili tega projekta. Povedal je, da so znova dokazali, da je v slogi moč in da skupno delo za skupno dobro še vedno velja. Želi si takega medsebojnega sodelovanja med vsemi občani. Misel, da delaš tudi zase, če delaš za druge, je že marsikje pozabljena. To pa ni dobro, pravi župan. Zato je vesel, da lahko pohvali vse upokojenke in jim zaželi uspeh pri vseh nadaljnjih načrtih. Program je zaključila instrumentalno-vokalna skupina z nenavadnimi instrumenti, ki je zaigrala in zapela dve znani pesmi in šaljivko. Nato se je začelo družabno srečanje vseh povabljenih. Pecivo so napekle upokojenke, obaro pa so skuhalo odlični kuharji. Poveselili smo se tudi s petjem in plesom. Bilo je prijetno.

Vstopite v novi hram znanja!

Jerneja Kimovec

Otvoritev nove knjižnice

12. septembra se je pred starim vodiškim vrtcem zbrala množica radovednih obrazov. A ljudje tokrat niso prišli, da bi obujali spomine na svoje otroške dni, pač pa da bi si ogledali prenovljene prostore z novimi zanimivimi prebivalkami - knjigami. V preteklih mesecih so v zgradbi na Škofjeloški 7 namreč potekala obnovitvena dela, ki so omogočila selitev Knjižnice Šiška iz stare občinske stavbe v nekdanji drugi dom malih šolarjev.

Na kratkem kulturnem sprejemu ob otvoritvi so uvodne note pripadale Godbi Vodice in MPeZ Biser, ki je kot vedno prepeval dogodku primerne zimelele melodije. Tokrat so nas spomnili na Učilno zidano, v kateri se otroci učijo spoštovati vse žive in nežive stvari. In "učilna" z največ življenjskimi zgodbami, iz katerih lahko srkamo znanje, je prav gotovo knjižnica. Institucija, ki jo potrebuje vsaka skupnost in ki si zasluži velik prostor z dobrimi pogoji za delo. Kot je povedala direktorica

Knjižnice Šiška, Marjeta Kamenšek, so si njeni kolegi v vodiški enoti obojega že dolgo želeli. Da se jim je želja po več letih končno uresničila, pa je najbolj zaslužan župan Brane Podboršek s svojimi sodelavci. Direktorica se mu je za vse prispevke v imenu celotne ekipe iskreno zahvalila, nato pa je na kratko opisala še zgodovino knjižnice, ki v Vodichah deluje že vse od leta 1978. Takrat so njeni prostori merili komaj 20 m², približno 2.000 obiskovalcev pa si je na leto izposodilo nekaj več kot 6.000 knjig. Čez deset let se je knjižnica preselila v nove, večje prostore, kar je omogočilo skokovit razvoj in rast njene dejavnosti. "Ob požrtvovalnem delu knjižničarjev in nenehnem prilagajanju potrebam in navadam krajanov sta obisk in izposoja iz leta v leto rasla, povečeval pa se je tudi čas odprtosti knjižnice. Danes je enota v Vodichah odprta 24 ur na teden, njena zbirka gradiva obsega prek 21.000 knjig in 2.000 enot neknjižnega gradiva. Tekoče prejema 31 naslovov časnikov in časopisov. Pa ne le v količini, ampak tudi v kakovosti svoje informacijske ponudbe je knjižnica dosegla velik napredek," je v veselem tonu zaključila kratek opis dosedanjega življenja knjižnice Marjeta Kamenšek. Dodala je še,

da se danes tako kot vse dejavnosti tudi knjižnica prilagaja novim časom, zato poleg brskanja po knjigah sedaj ponuja tudi brskanje po virtualnem svetu. Zaradi naraščajočih potreb po virih znanja si prizadevajo v prihodnjem letu odprtost knjižnice še povečati, prepričani pa so, da bodo novi prostori že sedaj privabili večje število obiskovalcev. V želji, da bi z Občino še naprej prijetno sodelovali pri ustvarjanju knjižnice za novo obdobje, je povabila sodelavko in dolgoletno vodjo enote v Vodichah, Mašo Uran, ter župana, da skupaj prerežeta trak in nas s tem simbolnim dejanjem povabita v prenovljeni hram znanja.

Preden pa smo se lahko na lastne oči prepričali, da se dragocene nosilke znanja v novih prostorih odlično počutijo, nas je župan povabil še na nadaljevanje kulturnega dogodka v Domu krajanov Vodice. Tam nas je že čakal zanimiv gostitelj večera, ki je s pomočjo Občine Vodice izdal svojo novo knjigo. Župan je v kratkem nagovoru povedal, da sta novi knjižnica in knjiga prispevek Občine k ohranjanju in negovanju lepe slovenske besede. Poimensko se je zahvalil vsem izvajalcem in drugim, ki so pomagali, da je projekt novih knjižničnih prostorov postal realnost, ter izrazil upanje, da bodo občani prav tako veliko in radi obiskovali knjižnico v novih prostorih, kot je bilo to v navadi na stari lokaciji.

Nato je končno prišel težko pričakovani trenutek. Sprehod med knjižnimi policami je na obraze prinašal nasmeh, razlog za to pa je bil zagotovo več kot le eden. Lepo urejena zbirka je končno našla mesto, ki si ga zasluži, v skritih koticah med regali so vabile drobne dobrote, mnogi pa smo se ob branju naslovov na pisanih platnicah - vendarle - spomnili tudi svojega otroštva. Kaj pa vi? Kdaj ste nazadnje pokukali v svet Pike Nogavičke in Petih prijateljev? Sedaj lahko to storite vsak dan v tednu (razen četrta) med 12. in 18. uro.

Kamen nad gladino

Jerneja Kimovec

Kulturna prireditve v počastitev spomina na Jerneja Kopitarja

Narodnim nošam in obiskovalcem, ki so 12. septembra prisostvovali že otvoritvi nove knjižnice, se je v nadaljevanju večera pridružilo še nekaj novih obrazov. Vsi skupaj so napolnili dvorano Kulturnega doma v Vodica, kjer je potekal osrednji del prireditve, na katerem je Občina skupaj z znanim gostom pristavila svoj lonček, oprostite, svojo knjigo, na nove knjižne police.

Večer je bil v znamenju besed: napisanih, izgovorjenih, odpetih ... predvsem pa slovenskih. "Da bomo znali ceniti svoj jezik, kot ga je cenil naš rojak Jernej Kopitar," je začel župan. A se je že tu zataknilo. Kako pa ga je cenil? Kaj sploh vemo o njem, o njegovem življenju in o njegovem delu? Morda bi še znali odrecitirati tisto Prešernovo "le čevlje sodi naj kopitar", ki mu je pravzaprav storila veliko škode, saj je povzročila, da so ga skozi zgodovino postavljali Prešernu nasproti - kar pa mu je jasno prinašalo le negativne točke; tudi v šolskih učbenikih. Verjetno od tod tudi ta velika luknja v poznavanju njegovega prispevka slovenski kulturi. Ker Občina Vodice želi prihodnjim generacijam omogočiti bolj uravnotežen pogled na čas, ko so se gradili temelji slovenskega jezika, in s tem vsaj delno popraviti krivico, ki je bila storjena velikemu Repenjčanu, je s finančno podporo omogočila izid knjige *Kamen nad gladino*, avtorja Ivana Sivca. Gre za biografsko delo enega najbolj plodovitih in hkrati najbolj branih slovenskih pisateljev. Z njim se je želel pokloniti človeku, ki ga je občudoval že kot študent slavistike. Kot je z veseljem ugotavljal župan, bodo imeli sedaj vsi Slovenci možnost, da ga поблиžje spoznajo, tujcem, ki so ga - zanimivo - znali ceniti že takrat, ko ga je lastna domovina zavračala, pa je knjiga lahko v zadoščenje. Jernej Kopitar namreč ni kamen, ki je potonil, ampak kamen, ki je pustil sledi.

O tem je vedel največ povedati prav avtor knjige, ki se mu je župan s šopkom iskreno zahvalil za njegov prispevek Občini Vodice in vsem Slovincem. Ivan Sivec pa je zahvalo vrnil in županu podaril prvi izvod knjige; drugi je pripadal vodji Knjižnice Vodice, Maši Uran. Pisatelj je v zahvali omenil tudi gospo Rosulnik, ki ga je pravzaprav spodbudila k pisanju, povezala z županom in vseskozi pospeševala dogodek, ki smo mu bili sedaj priča. Preden pa je uradno prevzel vlogo gostitelja večera, se je še po pisateljsko pošalil. Dejal je, da je sicer izredno vesel nove knjižnice v Vodica, vendar z njo ni povsem zadovoljen. Manjka ji namreč ključen element: njegova nova knjiga.

Po sproščenem uvodu je sledil resnejši del predstavitev: kratka biografija Jerneja Kopitarja, povzeta po že 80. Sivčevi knjigi. Ker je dolgoletni radijski novinar prav tako dober govorec kot pisec, in tudi zato, ker nam je bilo vse, kar smo slišali, bolj ali manj novo, je življenjepisna urica minila, kot bi mignil. Že po nekaj minutah smo doumeli, da je bil Kopitar ravno tako "velik" kot Prešeren in da je bilo nepremostljivo sovraštvo med njima pravzaprav posledica njunih nezdružljivih služb: Prešeren je bil pisatelj, Kopitar pa cenzor (ki je, mimogrede, Prešernu nemalokrat pogledal skozi prste, ker je znal ceniti njegovo nadarjenost). Poleg tega Kopitar kljub težkemu življenju, v rani mladosti je v nesreči izgubil oba starša in bil primoran oditi v svet s trebuhom za kruhom, ni bil čudak. Nasprotno - bil je izredno nadarjen, dojemljiv in družaben, kar mu je najprej omogočilo prepotrebno štipendijo za nadpovprečne dosežke, nato pa še vstop v elitni Zoisov krožek. Ko je bil enkrat obkrožen z razgledanimi in izobraženimi ljudmi, je svoje ideje in želje končno lahko začel uresničevati. Napisal je prvo slovensko znanstveno slovnico, prevedel in komentiral Brižiške spomenike, zahteval je enoten knjižni jezik za vse Slovence in pozival k reformi pisave. V sodelovanju z Vukom Karadžičem je veliko naredil tudi za srbski narod in jezik. Ker je vedel, da stiki z ljudmi bogatijo, je ohranjal mnogo dopisništev, doma in v tujini. V sosednjih državah je bil izjemno cenjen; na osebno povabilo papeža je prišel celo v Vatikan, da bi tam postavil Stolnico za slovanske jezike in književnosti. Pri tem ga je zadela nepričakovana finančna nesreča, ki je botrovala tudi njegovi žalostni smrti ...

A tako kot pisatelj nam, tudi jaz vam ne smem izdati vsega; knjiga vas čaka v knjižnici, da ji izkažete zasluženo pozornost. Če morda potrebujete še dodatno spodbudo, pa naj razložim še njen naslov. Le tako močan in klen človek, kot je bil Jernej Kopitar, lahko ostane na gladini in pušča sledi - kot kamen, ki ga vržemo v vodo in okrog sebe naredi več krogov.

Iz njih se, kot pravi Ivan Sivec, še danes napajamo.

Tako kot se napajamo tudi iz glasbe, ki nas spremlja vsepovsod. Ansambel Tonija Verderberja, ki je skrbel, da si je pisatelj med pripovedovanjem lahko privoščil krajše oddihe, je tokrat dopolnil še zadnji del celote. Pet fantov iz Starega trga ob Kolpi namreč že mnogo let uspešno sodeluje z Ivanom Sivcem. Kombinacija njegovih besedil in njihovih uglasbitev niza eno uspešnico za drugo. A čeprav imajo širok repertoar avtorskih pesmi, radi zaigrajo tudi kakšno narodno, ki občinstvu razgreje dlani, da začnejo udarjati po taktu. Uspešno partnerstvo traja že več kot 20 let, obe strani pa se zavedata, da ni dobre izvedbe brez dobrega besedila, prav tako pa je dobro besedilo brez prave glasbe pusto.

Podoben je odnos knjiga-bralec; eden brez drugega je prazen. Vendar je Ivan Sivec v tem pogledu izredno optimističen. Pravi, da Slovenci radi beremo kakovostno literaturo in da njegove biografske knjige vedno sprožijo val obiskovalcev v junakov rojstni kraj. Nobenega dvoma ni, da bo tudi v primeru Jerneja Kopitarja tako, zato ga še posebno navdušuje realizacija ideje o njegovi spominski sobi.

Obiskovalce pa je očitno navdušila njegova predstavitev, saj so se po končani prireditvi dobesedno zapodili med ponujene izvode s Sovretovim portretom na naslovnici. Kupovali so jih hitreje, kot jih je avtor lahko podpisoval, in pozabili celo na polne kozarce, ki so vabili h klepetu in druženju pod odrom. Tokrat je bila na prvem mestu kultura. Kultura, ki je nad gladino obdržala cel slovenski narod.

Pozdrav športu

Slovesen podpis pogodbe o predaji zemljišča SD Strahovica

Jerneja Kimovec

Dan športnih prireditev se je osrednjo septembrsko soboto zaključil s slavnostnim dogodkom, ki je razveselil vse športnike in športne navdušence. Ti so pred domom SD Strahovica lahko prisostvovali zgodovinskemu trenutku - podpisu listine, s katero je Občina Vodice zemljišče s parcelno številko 105 predala v last tistim, ki so si ga že dolgo želeli in ga tudi resnično zaslužili.

"To je velik dan tako za Smučarsko društvo Strahovica kot tudi za celotno občino," je svoj nagovor začel Anton Kosec, podžupan Občine Vodice, dolgoletni član upravnega odbora SD Strahovica in vodja tekaške sekcije. Njemu je pripadala čast, da zbranim opiše ne ravno lahko pot do srečnega konca, ki smo mu bili priča. V njegovem govoru je bilo čutiti predvsem ponos in zadovoljstvo, da so se vendarle "uresničile dolgoletne sanje kar nekaj generacij športnikov in športnih delavcev v SD Strahovica". S tem se je zaključilo 58-letno obdobje negotovosti v zvezi z lastninsko pravico na tem zemljišču; težava, s katero so se krajanje ukvarjali vse od leta 1949, ko so ustanovili in pri Smučarski zvezi Slovenije registrirali Smučarsko društvo Strahovica (ker naj bi na mestu, kjer zdaj stoji skakalnica, včasih strašilo). Željni predvsem skokov so najprej zgradili skakalnico, nato pa skozi leta povečevali repertoar športnih aktivnosti do današnjih osmih sekcij: alpsko smučanje, tek, šampionsko balinanje, kolesarstvo, smučarski skoki, planinska in sankajska sekcija ter igre z žogo. Toda društvo je imelo od vsega začetka veliko težavo: vsi (prostovoljno zgrajeni)

objekti so namreč stali na zemljišču, ki je bilo po drugi svetovni vojni nacionalizirano. "Zemljišče je postalo splošno ljudsko premoženje, ki je sčasoma prišlo pod upravljanje raznih pravnih prednikov današnje Agroemone Domžale. Zaradi takšnega statusa zemljišča se je društvo lahko v tem času nemoteno razvijalo in tudi pri gradnji objektov ni bilo nikakršnih problemov. Težave pa so nastale v drugi polovici sedemdesetih let, ko je po spletu nesrečnih okoliščin zemljišče prešlo v privatno lastnino. In to ravno v obdobju, ko se je največ gradilo in ko so imeli člani društva ogromne ambicije. V tistem času je takratna Občina Ljubljana-Šiška vlagala v šport in rekreacijo znatna sredstva, vendar so bila za društvo cela desetletja nedosegljiva - iz razloga nerazpolaganja z zemljiščem," je dolgoletne težave povzel podžupan in dodal, da so že v sedemdesetih in osemdesetih potekale neštete aktivnosti za pridobitev zemljišča, v katerih so sodelovali mnogi zavedni občani. Vendar so bile v glavnem vse neuspešne. Svetla točka je bilo leto 1985, ko je Vodičan, Franc Ziherl, v tistem obdobju uslužbenec domžalske Agroemone, spodbudil podpis menjalne pogodbe med svojimi delodajalci in

zasebno lastnico omenjenega zemljišča. Brez tega dogodka se sedaj ne bi mogli veseliti, saj je takrat parcela ponovno postala družbena lastnina.

Ravno ko so se stvari nekoliko umirile, se je po osamosvojitvi spet pojavila potencialna nevarnost: denacionalizacija. Vendar je bil takratni zakoniti pravni naslednik Kristan-Tomažinove družine, Iztok Cotman s Sela, stališča, da je edino prav, da to zemljišče uporablja Društvo, zato zahtevka ni vložil. Za to dejanje oziroma nedejanje so mu člani SD Strahovica še danes neizmerno hvaležni, in ker je ravno dan pred svečanim dogodkom preminil, je bila zahvala Antona Kosca v imenu vseh še toliko bolj spoštljiva. Poudaril pa je, da se športniki družini Kristan-Tomažin vendarle želijo vsaj delno oddolžiti, zato so eno izmed tradicionalnih društvenih tekem poimenovali po Viktorju Kristanu.

V novih razmerah je torej - formalno še vedno - kmetijsko zemljišče ostalo v lasti države. Na predlog Strahovice je leta 1998 s spremembo občinskega prostorskega plana postalo zazidljivo za namen športa in rekreacije, Občina pa se je trudila, da bi ga prepisala nase; to ji je uspelo šele šest let kasneje. Leto 2004 je bilo torej tista zadnja odskočna deska pred pogumnim, a logičnim dejanjem, za katerega se je letos odločila Občina Vodice. Končno je prišel čas, da SD Strahovica postane lastnik zemljišča, na katerem deluje že 58 let. Za to dejanje se je govornik najprej zahvalil županu Branetu Podboršku in vsem svetnikom, ki so njegov predlog soglasno podprli, pa tudi vsem ostalim, ki so pomagali, da so nekoč le sanje danes postale resničnost. "Najstarejše delujoče društvo na našem teritoriju bo s tem dobilo krila in nov elan. Z lastninsko pravico bo zrasla samozavest, po drugi strani pa tudi odgovornost. To bo konec nekega stanja in vsekakor nov začetek. Verjamem, da bo na tem mestu zrasel novi, pravi športno-rekreacijski center Občine Vodice, ki bo krepko presejal okvire današnjega društva," je svečano zaključil podžupan. Ob tej priliki je le še povabil vse športne navdušence in (mlade) ljudi z novimi idejami, da skupaj gradijo novo Strahovico. Nato pa je besedo prepustil županu Branetu Podboršku in predsedniku SD Strahovica Ivanu Hribarju.

Moža pa sta se najprej lotila dejanj: za jesensko okrašeno mizo sta podpisala zgodovinsko listino. Ob tem je povezovalc

4. gasilski dan

Alenka Jereb

programa Tone Marenče pripomnil, da je bil pravkar poplačan ves trud, ki so ga nešteti vložili v ta polstoletni projekt.

Po dejanjih so sledile besede; župan je bil tradicionalno kratek in jedrnat. Izrazil je zadovoljstvo, da je lahko tudi sam skromno prispeval k dolgoletnim prizadevanjem in pospešil pot do težko pričakovanega cilja. Zahvalil se je vsem, ki so si prizadevali za realizacijo tega projekta, posebno pa svetnikom, ki so tako enotno izrazili podporo njegovemu predlogu. Društvu je zaželel še veliko uspehov in prijateljskih gest, aktivnostim pa novega zagona.

Predsednik Ivan Hribar je repliciral, da v Društvu dejanje Občine jemljejo kot priznanje za dobro delo in zaupanje, da bodo dobro delali še naprej. Zatrdil je, da se bodo z vsemi močmi trudili, da to zaupanje upravičijo, nato pa mu je po vsem izrečenem preostala le še kratka zahvala in podelitev posebnih priznanj. Te je SD Strahovica namenila trem ključnim osebam v opisani zgodbi:

- Francu Ziherlu "za izredno prizadevnost in daljnovidno pomoč pri postopkih za pridobitev zemljišča z našimi športnimi objekti",
- Branetu Podboršku "v znak hvaležnosti za ves njegov trud in voljo pri podelitvi zemljišča z našimi športnimi objekti" ter
- Antonu Koscu "za dolgoletno prizadevanje in uspešen zaključek akcije za pridobitev zemljišča z našimi športnimi objekti".

Po velikih dejanjih in besedah je bil skrajni čas za sproščeno zabavo; čas, da se na žalost maloštevilno občinstvo preda ritmom štirih mladih fantov iz Ansambla Svit. Tone Marenče je uradni del prireditve v svojem slogu sklenil s pesmijo. V njej je spomnil, da je najlepše, kadar "se konča stvar, ki je začeta". Čeprav je bila v tem primeru pot do cilja dolga, je bilo očitno vredno vztrajati. "Kdor vztraja, ta zmaga," pa je že znana življenjska modrost, ki se je bodo zagotovo učili tudi vsi nadebudni mladi športniki in člani Smučarskega društva Strahovica, od dne 15. septembra 2007 dalje kaljeni na "svojem" ozemlju.

Zadnjo soboto v avgustu so v okviru prireditev ob občinskem prazniku vsa prostovoljna gasilska društva naše občine pod vodstvom Gasilske zveze Vodice prikazala zanimive vaje gašenja in tako uspešno izpeljala že četrti gasilski dan.

Na parkirnem prostoru pred občinsko stavbo so se po točno določenem razporedu odvijali prikazi gašenja, reševanja ponesrečencev ter intervencije ob prometnih nesrečah. Gasilci so prikazali gašenje olja v ponvi, ki se je vnelo na štedilniku, gašenje jeklenke ter vnetljivih tekočin v večjih razsežnostih. Občani, ki so se zbrali ob prireditvenem prostoru, so lahko videli gašenje s peno in vodo, seznanili so se z delom gasilcev in njihovo opremljenostjo ter se nekoliko natančneje podučili, katere potencialne nevarnosti pretijo za izbruh požara

v gospodinjstvu. Ena najbolj zanimivih vaj za opazovalce je bila prav gotovo reševanje ponesrečenca iz prostora ter intervencija ob prometni nesreči, kjer so morali reševalci ob vžigu vozila prikazati gašenje z visokim tlakom, peno in gasilnim aparatom.

Poleg poučnih vsebin so organizirali tudi nekaj zabavno-športnih tekmovanj za mlajše in starejše gasilce. Najpogumnejši so se pomerili med seboj, ostali pa so navijali za svoje predstavnike.

5. vseslovensko srečanje starodobnih vozil uspelo

Jernej

Prijetno opravilo za poročevalca o nekem dogodku je, če je prireditev, o kateri piše, uspela. Za 5. vseslovensko srečanje starodobnih vozil Vodice 2007, ki ga je naš Motoklub Mak pripravil v soboto, 25. 8., z gotovostjo lahko trdim, da je prireditev uspela bolj, kot smo upali in si želeli. Vse nam je šlo na roko: vreme je bilo lepo, sončno, število udeležencev in obiskovalcev pa rekordno.

Da branje ne bo dolgočasno, bom statistične podatke nanizal na hitro: prireditve se je udeležilo 200 voznikov in 68 sovoznikov. Med 268 udeleženci je bilo tudi 47 pripadnic "nežnejšega spola" (da ne bi kdo živel v zmotnem prepričanju, da je ta naš hobi samo moška domena!). Prišle in prišli so s 107 starodobnimi avtomobili, 80 povojnimi in petimi predvojnimi motorji ter sedmimi

prikoličarji, s katerimi so odpeljali panoramsko vožnjo.

Iz Old timer cluba Škofljica se je naše prireditve udeležilo največ, to je 47 članov, ostali pa so prišli iz 38 klubov iz cele Slovenije - od Murske Sobote pa do Kopra. Bilo je res pravo vseslovensko srečanje, za mednarodnost pa so poskrbeli trije udeleženci iz Hrvaške in eden iz Nemčije. Od ranega jutra pa do 10. ure, ko so udeleženci izpolnjevali prijavnice za srečanje in zajtrkovali, so si lahko obiskovalci ogledovali starinske avtomobile in motorje. Vsi olepšani in pripravljani za start so bili zares prava paša za oči. Za boljše razpoloženje je med tem skrbel vodiška godba. Po kratkem pozdravu in nagovoru našega predsednika Matjaža Kuhte je udeležence nagovoril tudi vodiški župan Brane Podboršek, župnik Franc Mervar pa je blagoslovil avtomobile in motorje ter opravil molitev za srečno vožnjo vseh udeležencev.

Po teh uvodnih ceremonijah se je dolga kolona vozil počasi odpravila preko celih Vodice, Zapog, Repenj in Skaručne do gostilnice MAK v Polju. Tu smo udeležence postregli z golažem in pijačo, ugibali pa so tudi, koliko je težak pršut, ki je visel s stojala. Tudi tu nas je spremljala vodiška godba. Potem smo se preko vasi vodiške in komenske občine odpravili do Cerkelj. Pod Jenkovo lipo so nas čakale pice in

pijača, tekmovali smo v zabijanju žebļjev, dogodek pa so popestrili pogumni fantje, ki so se s padali spustili s Krvavca.

Ko smo prispeli v Adergas pred cerkev, nas je že čakal prigrizek in pijača. Plesala in igrala nam je plesna skupina upokojencev iz Cerkelj, oblečena v starodavne narodne noše cerkljanskega konca. Res je bilo lepo! Zadnjo etapo naše vožnje smo preko Šenčurja, Trboj, Smlednika in Zapog zaključili na lepem vodiškem prireditvenem prostoru pod lipami. Podelili smo priznanja in pokale ter poskrbeli, da nihče od udeležencev in obiskovalcev ni odšel žejen in lačen domov. Za razpoloženje in ples je igral Ansambel Art, za kulturni del programa pa so poskrbeli instrumentalno-vokalna skupina upokojencev iz Vodice in folklorna skupina upokojencev iz Komende.

Kar prehitro je minilo to naše druženje, saj je večino udeležencev čakala še dolga pot do doma. Zaželi smo jim srečno pot v želji, da se drugo leto zopet vidimo na našem že 6. srečanju.

Če vas nisem dolgočasil, bi rad za zaključek povedal še par besed. Naš Motoklub Mak je po številu članov majhen, zato organizacija tako velike prireditve res ni mačji kašelj. Brez pomoči naših "boljših polovic", bližnjih svojcev in prijateljev prav zares ne bi šlo. Zato naša zahvala vsem fantom, ki so skrbeli za zapore cest in za varnost vseh udeležencev in obiskovalcev. Hvala tudi vsem puncam in fantom, ki so skrbeli za hrano in pijačo.

Čisto na koncu in nenazadnje pa posebej hvala za pomoč in sodelovanje gospodu županu, gospodu župniku, upokojencem iz Komende in Cerkelj ter instrumentalno-vokalni skupini upokojencev iz Vodice. Posebna zahvala tudi vsem sponzorjem, brez katerih ne bi bilo lepo, kot je bilo.

Dare Borčnik

Balinarski turnir 2007

V okviru praznovanj ob občinskem prazniku smo v SD Strahovica v nedeljo, 2. 9., pripravili balinarski turnir. V lepem vremenu se ga je udeležilo 12 vabljenih ekip, od tega šest iz občine Vodice. Naj takoj omenimo, da je bil to eden bolj kakovostnih letošnjih turnirjev v Sloveniji, saj smo na delu v različnih ekipah lahko opazovali kompletno državno reprezentanco do 23 let (Tadej Premru, Jure Kozjek in Aleš Borčnik) in še vrsto drugih odličnih igralcev. Predtekmovanje je potekalo na baliniščih

na Selu in na Klubu Kubu, finalne borbe pa smo odigrali na igriščih SD Strahovica. V zaključnih bojih štirih ekip so bili na koncu najboljši igralci ekipe Krima na čelu s Tadejem Premrujem, ki so v finalu tesno z 9 : 8 premagali domačo ekipo Občanov v sestavi Mije Borčnik, Boštjana Podgorška in Aleša Borčnika. Tretji je bil Mengeš, četrta pa ekipa Zvonice, za katere so nastopali igralci verjetnega letošnjega državnega prvaka Zarje iz Ljubljane.

Utik po sedmih letih poražen v finalu!

Dare Borčnik

V soboto, 25. avgusta, je HK Utik v sodelovanju z Občino Vodice in Klubom Kubu uspešno izpeljali tudi letošnji turnir za pokal Občine Vodice 2007. Odigranih je bilo 19 tekem, izpeljano pa je bilo tudi tekmovanje v streljanju kazenskih strelav.

Zmagovalci letošnjega turnirja so Pacienti, ki so v finalu premagali Megateam Utik. Slednji so nanizali kar sedem zaporednih zmag tega turnirja, tretje mesto pa je zasedla ekipa Klub študentov Kranj, ki je v malem finalu premagala ekipo Blejska Dobrava 1004 Pub.

kljub slabi udeležbi in nezainteresiranosti med igralci ter vratarji se je odvijalo tudi tekmovanje v streljanju kazenskih strelav. Med igralci je bil najbolj natančen Tomaž Bergant, najboljši vratar v branjenju kazenskih strelav pa je bil Primož Pukšič (oba iz ekipe Blejska Dobrava 1004 Pub).

Naslov najboljšega strelca je ubranil Nejc Sotlar iz ekipe Pacienti, komur je ta naslov pripadal že lani. Medtem ko je lani dosegel 16 točk, jih je letos dosegel kar 20.

Žal pa nismo uspeli podeliti prehodnega pokala Marjana Nahtigala za Fair-play, saj je ekipa Kamikaze, ki si je v povprečju prislužila najmanj izključitev na tekmo, že zapustila turnir pred podelitvijo. Kamikaze so sicer odigrale pet tekem in si prislužile v povprečju samo dobro minuto kazni na tekmo.

Za konec pa še ena skupinska slika s podelitve.

Šahovski turnir

Vinko Borovnik

V nedeljo, 9. septembra, smo se zbrali šahisti v prostorih kluba KUBU Vodice, da bi po šahovsko praznovali naš občinski praznik. Sedli smo pred šahovnice in začeli šahirati. Vsak udeležencev je odigral po 7 dvobojev, za katere je imel na voljo po 10 minut na posamezno partijo. Tekmovanje je potekalo v prijateljskem, toda borbenem duhu. Po dveh in pol ure napetih dvobojev je bilo odločeno, kdo bo najboljši. To čast in pokal za prvo mesto si je priboril Jan Gantar, ki je osvojil 7 točk za prav toliko

zmag brez porazov. Pokal za 2. in 3. mesto sta osvojila Marjan Jeraj in Uroš Košir, ki prideta na to tekmovanje vsako leto. Edina ženska udeleženska na turnirju je bila Neža Cankar, ki je kot najmlajša tekmovalka osvojila odlično četrto mesto.

Turnir je potekal brez težav pod vodstvom Vinka Borovnika, ki mu je pridno pomagala Janova mamica.

Po razdelitvi pokalov in fotografiranju smo obljubili, da se bomo ponovno srečali prihodnje leto.

	Sept. 2007	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	T	M
1.	Jože Stopar	1	0	0	0	0	0	1	2	6.	
2.	Aleš Zmrzlikar	0		0	0	0	0	0	1	1	7.
3.	Peter Skubic	1	1		0	0	0	0	1	3	5.
4.	Uroš Košir	1	1	1		0	1	1/2	1	5 1/2	3.
5.	Jan Gantar	1	1	1	1		1	1	1	7	1.
6.	Neža Cankar	1	1	1	0	0		0	1	4	4.
7.	Marjan Jeraj	1	1	1	1/2	0	1		1	5 1/2	2.
8.	Franc Durič	0	0	0	0	0	0	0	0	0	8.

Duatlon 2007

Jože Erce

Športno društvo Kraljevski klub Vodice je nadaljevalo s tradicijo organiziranja občinskih prireditev in izpeljalo tekaško-kolesarki duatlon. Start prireditve, ki je še vedno na mostu pred Cestninsko postajo Torovo, je bil v nedeljo, 9. septembra, ob 12.00 uri.

Tekmovalci se začne s 3,7 kilometri teka, sledi dvakrat 6,5 kilometrov kolesarjenja in še enkrat krajši krog s 3,7 kilometri teka. Na žalost ugotavljam, da se občani Vodice ne rekreirajo, oziroma se z rekreacijo ukvarjajo bolj poredko. Tekmovalo je vsega sedem športnih navdušencev, ki so s svojo udeležbo pokazali, da je duatlon lahko zelo zanimiva športna preizkušnja. Med tekmovalci smo pogrešali ženske, ki so nas do sedaj še vsako leto razveseljevale. Drugo leto vam zato obljubim, da boste s kolesom odpeljale samo en krog. Na koncu bi se zahvalil vsem sedmim rednim tekmovalcem vodiškega duatlona, obenem pa si želim, da se drugo leto vidimo v večjem številu.

Tekmovalci:

1. Robert Baliž, 1968: 56,20;
2. Marjan Jeraj, 1958: 56,33;
3. Miha Kosec, 1981: 57,27;
4. Štefan Nahtigal, 1978: 60,40;
5. Fricko Baliž, 1969: 63,27;
6. Boris Mulec, 1963: 72,11;
7. Rudi Kopač, 1967: DNQ.

Alenka Jereb

Svetniki sprejeli sklep o potrditvi občinskih priznanj ter soglašali z brezplačnim prenosom zemljišča, na katerem stoji koča SD Strahovica, iz občinske v društveno last.

Zadnji dan v avgustu so po enomesečnem dopustu svetniki ponovno zasedali in obravnavali pobude o podelitvi občinskih priznanj, ki jih je predhodno že obravnavala Komisija za mandatna vprašanja. Uvodoma je župan Brane Podboršek obrazložil, da lahko predloge o podelitvi podajo skupine, posamezniki, župan ali občinski svet.

Župan je svetnike najprej seznanil s svojo odločitvijo glede priznanja župana, ki ga bodo letos prejeli Marta Seršen, Martin Stanonik in Matic Ovijač (obrazložitev priznanj preberite na barvnih straneh glasila - opomba pisca). Ker se plaketa podeljuje samo društvom in ne posameznikom, je bil ustrezen samo en predlog. Soglasno so potrdili sklep o podelitvi plakete Društvu upokojencev Vodice za njihovo vsestransko dejavnost na družbenem področju. Razpravljali in glasovali so tudi o nazivu častni občan, katerega predlog so posredovale članice starejših gasilk Prostovoljnega gasilskega društva Polje. Svetniki so s petimi glasovi za in devetimi proti izglasovali, da se Alojzu Koscu ne podeli naziv častni občan. V nadaljevanju so soglasno sprejeli Sklep o brezplačnem prenosu lastninske pravice

na parcelni številki 105 k. o. Vesca, na kateri stoji koča Smučarskega društva Strahovica, iz občinske v društveno last. S tem so izpolnjena dolgoletna prizadevanja vseh "Strahovčanov", ki so si skoraj petdeset let prizadevali pridobiti omenjeno lastninsko pravico in z zemljiščem tudi primerno in odgovorno upravljati. V primeru prenehanja delovanja omenjenega društva pa nepremičnina postane last Občine.

Zaradi novo nastale Občine Log-Dravograd, ki se je izločila iz Občine Vrhnika, so morali svetniki sprejeti tudi Sklep o spremembi Sklepa o ustanovitvi Sveta Ljubljanske urbane regije in posledično tudi Sklep o spremembi Sklepa o ustanovitvi Regionalnega razvojnega sveta, ki ga po novem sestavlja tudi novo izvoljen župan Občine Log-Dravograd. Razpravljali so tudi o umestitvi Občine Vodice v pokrajino, o čemer se je poleti v slovenski javnosti veliko govorilo. Soglasno so sprejeli sklep, da se Občina Vodice v primeru ustanovitve Mesta Ljubljane kot samostojne pokrajine priključi Južnogorenjski pokrajini.

V zadnji točki dnevnega reda so svetniki podali vprašanja in pobude o Projektu 21, avtobusnih postajališčih, možnostih internetnih priključkov, hitrostnih ovirah na cesti ter podeljevanju občinskih priznanj. Sledili so odgovori župana, ki je sejo zaključil s povabilom svetnikov na slavnostno sejo ob občinskem prazniku.

Intervju z Ivanom Sivcem

Alenka Jereb

Ob letošnjem občinskem prazniku je s preureditvijo novih prostorov knjižnice izšla tudi nova knjiga Ivana Sivca, ki je našla svoje mesto prav v vodiški knjižnici. Kamen nad gladino nam predstavlja življenje in delo našega rojaka in velikega jezikoslovca Jerneja Kopitarja, ki se je rodil v Repnjah, le nekaj kilometrov stran od našega občinskega središča. Kopitarjev trg in Kopitarjev glas sta le dva izmed glasnikov, ki oznanjata, da so tu doma ljudje, ki ljubejo slovenski jezik in slovensko literaturo in "cenijo bogastvo, napisano s Kopitarjevo roko" kot je ob izidu svoje knjige zapisal v posvetilu županu Branetu Podboršku avtor omenjene knjige.

Gospod Sivec, rano mladost ste preživel v naši neposredni bližini, saj vaš rod izvira iz Most pri Komendi. Vaš ded Johan je bil menda strasten ljubitelj knjig. Ustvaril je svojo knjižnico, zato so se pri vas doma ustavljali mnogi izobraženci, ki so si izposojali knjige, pa tudi vaš oče je bil pravi živi leksikon. Bi lahko rekli, da je Sivčevim ljubezen do literature in ljudskega izročila položena v zibelko? Seveda! Rasel sem v okolju, kjer je bila knjiga velika vrednota, v Mostah pri Komendi (podobno kot tedaj v Vodica) pa so bile še žive marsikateri pristne ljudske šege in navade. Ker sem že v mladih letih kazal zanimanje za literaturo, dopisoval v več listov, revij in glasil - veliko tudi v Gorenjski glas - me je kar spotoma potegnilo v literaturo. Po srednji šoli sem diplomiral na ljubljanski Filozofski fakulteti, magister etnoloških znanosti pa sem postal na Etnološkem oddelku. Vse življenje sem bil zaposlen na RTV Slovenija, zadnjih dvanajst let kot urednik Dokumentarno-feljtonskega uredništva. Torej sem ves čas živel in ustvarjal tako v zvezi z literaturo kot ljudskim izročilom, pa tudi mojih več kot tisoč polurnih oziroma enournih reportaž je predvsem etnološko in literarno obarvanih.

V nekem vašem intervjuju sem prebrala, da ste svoje otroštvo označili kot duhovno zelo bogato. Kaj lahko poveste o tistih časih?

Pravijo, da človek največ pridobi v mladosti, v najzgodnejših letih. Poleg knjig in običajev je bil tedaj v rasti tudi

Torej sem ves čas živel in ustvarjal tako v zvezi z literaturo kot ljudskim izročilom, pa tudi mojih več kot tisoč polurnih oziroma enournih reportaž je predvsem etnološko in literarno obarvanih.

radijski medij, v Mostah in Komendi je bilo nekdanje bogato kulturno življenje, s prijateljem Rajmundom sva si kar sama s pomočjo mojega brata Cirila iztesala čoln, odkrivala sva zaklade v Tunjci in Pšati (po mojem mladinskem romanu Pozabljeni zaklad sta posneta film in televizijska nadaljevanka), kar sami pa smo si izmišljevali in uprizarjali igre itd. Tedaj na srečo še ni bilo televizije in interneta, zato smo se morali kar sami zabavati. Svoje mladostne doživljaje sem popisal v knjigah Kruh ponoči spi, Vsak klas je zlat in Zlati časi. Marsikatera dogodivščina se odvija tudi zelo blizu Vodice, na našem polju V malih delih, Pod Biderščo in tudi v gozdu, ki je nekdanje segal skoraj do vodiškega polja.

Kljub umetniškemu navdihu, ki vas je spodbujal k pisanju, igranju in prepevanju, ste se sprva odločili za naravoslovno-tehnični poklic in se izsolali za radijskega tehnika. Vas je prav zaposlitev pri RTV Slovenija vzpodbudila, da ste ob delu vpisali študij slavistike na Filozofski fakulteti?

V mojih mladih letih je bil že preskok do srednje šole gromozanski. Nikdar niti pomislil nisem, da bi lahko postal slavist in celo magister znanosti. Ko pa sem v prvi službi spoznal, da mi še manjka veliko znanja, sem se takoj vpisal na Filozofsko fakulteto in tam tudi redno diplomiral v dobrih štirih letih. Z menoj vred sta diplomirali samo še dve študentki. To so bili pač še časi, ko starši niso silili otrok v šole, temveč sem si moral sam izboriti to pot. Ker sem bil že v osnovni šoli ves čas odličnjak, mi šolanje tudi pozneje ni delalo težav. Znanje je bilo zame vedno največje bogastvo.

Kot študent slavistike ste prav gotovo do podrobnosti spoznali veličino naših jezikoslovcev, med katere lahko

Svoje mladostne doživljaje sem popisal v knjigah Kruh ponoči spi, Vsak klas je zlat in Zlati časi. Marsikatera dogodivščina se odvija tudi zelo blizu Vodice, na našem polju V malih delih, Pod Biderščo in tudi v gozdu, ki je nekdanje segal skoraj do vodiškega polja.

štejemo tudi Kopitarja. Že pred smrtjo je bil priznan jezikoslovec in spoštovan v marsikateri takratni evropski prestolnici. Kako to, da smo mu Slovenci delali krivico? Kdaj ste se vi začeli še posebej zanimati za njegovo delo? Kaj vas je gnalo, da ste želeli širši javnosti predstaviti pravi Kopitarjev lik?

Naj odgovorim kar s podatki, ki so napisani v knjigi Kamen nad gladino:

"Z Jernejem Kopitarjem sem se - podobno kot večina Slovencev - najprej srečal v osnovni šoli, in sicer tako, da nas je profesorica za slovenščino seznanila s Prešernovim sonetom Apel in čevljar. Čeprav razmerja med Prešernom in Kopitarjem ni prikazala povsem črno-belo, mi je vendarle dolgo časa ostal v spominu samo zaključek soneta: "Le čevlje sodi naj Kopitar!" Prešeren je zadnjo besedo napisal kar z veliko začetnico, v nekaterih izdajah Prešernovih pesmi pa obstajajo tudi zapisi z malo začetnico, saj naj bi kopitar predstavljal smolca, čevljarčka.

V srednji šoli o Kopitarju niti nismo kaj dosti slišali, na predavanjih na ljubljanski Filozofski fakulteti pa na srečo kar veliko. Predvsem po zaslugi odličnega profesorja dr. Jožeta Toporišiča, ki je bil iz znanstvenih razlogov nad Kopitarjem izredno navdušen, študentom pa je skušal na jezikovni ravni predstaviti veliko Kopitarjevo delo z vso njemu prirojeno navdušenostjo nad velikimi znanstveniki. Veliko lepih besed o Kopitarju so mi kot študentu slavistike povedali tudi dr. Orožnova, dr. Paternu in dr. Kmecl, sam

pa sem potem segel tudi po knjigi Jožeta Pogačnika Jernej Kopitar, ki je pod uredniškim vodstvom Josipa Vidmarja izšla v zbirki Znameniti Slovenci. V Slovanski knjižnici sem zatem odkril prijazno delo Josip Marna Kopitarjeva spomenica, kjer tako rekoč še iz prve roke, ob stoletnici Kopitarjevega rojstva, prikazujejo velikega jezikoslovca iz Repenj pri Vodicaх z velikim osebnim navdušenjem in širino številna znana velika slovenska imena. Ko sem vsa ta spoznanja skrčil v nekaj poglobitvenih točk, sem spredidel, da se - ob velikem spoštovanju evropskega pesnika Franceta Prešerna - Kopitarju dela nedojemljiva zgodovinska krivica. Ko sem to povedal profesorjem, so se z menoj strinjali, pripomnili pa so, morda malce tudi pod vplivom tedanjega duhovnega stanja v državi, da Slovenci pač ne znamo dojemati življenja oziroma odnosov med ljudmi drugače kot črno-belo. Nekdo je izrazil pozitivec (recimo Prešeren), drugi pa izrazil negativec (recimo Kopitar). V resnici pa je šlo za dva evropska vrhova enakovredne veljave, s pripombo, da je bil

Ko sem vsa ta spoznanja skrčil v nekaj poglobitvenih točk, sem spredidel, da se - ob velikem spoštovanju evropskega pesnika Franceta Prešerna - Kopitarju dela nedojemljiva zgodovinska krivica.

Kopitar že veliko pred smrtjo priznan jezikoslovec po vsej Evropi, s ponazoritvijo, da so ga spoštovali tako v Franciji kot Angliji in Vatikanu, da o cesarskem dvoru na Dunaju posebej niti ne govorimo. S tem v denjem sem se potem vedno zavzemal za Kopitarja in marsikomu tudi iz slavističnih vrst razložil, da ima o Kopitarju zaradi enega samega Prešernovega soneta o njem povsem napačno mnenje.

V resnici pa je šlo za dva evropska vrhova enakovredne veljave, s pripombo, da je bil Kopitar že veliko pred smrtjo priznan jezikoslovec po vsej Evropi, s ponazoritvijo, da so ga spoštovali tako v Franciji kot Angliji in Vatikanu, da o cesarskem dvoru na Dunaju posebej niti ne govorimo.

Ko me je pred leti poklical prof. Jože Peternel, predsednik Kopitarjevega društva, da bi o velikem repenjskem znanstveniku na Radiu Ljubljana oziroma pozneje na Radiu Slovenija pripravil nekaj oddaj o njem, ni bilo potrebnih veliko besed. Hitro sva se sporazumela, da je treba pravi Kopitarjev lik predstaviti najširšemu slovenskemu občinstvu. To sem potem tudi dvakrat storil z dvema polurnima oddajama Sledi časa, pri katerih mi je prof.

Peternel izdatno pomagal. Ob tem pa sem seveda obiskal tudi svoje nekdanje profesorje s fakultete, ki so najbolj pristojni, da razlagajo o veličini velikega jezikoslovca. Ob tem sem opazil, da število strokovnih člankov o Kopitarju raste in da v znanstvenih krogih ni zapostavljen in tudi niti po naključju pozabljen. Ko sem pripravljal drugo oddajo, sem se oglašil še v Repnjah in si v Kopitarjevi hiši ogledal Kopitarjevo spominsko zbirko, ki je bila prav nazorno pripravljena.

Pozneje sem napisal za Tedensko tribuno na Peternelovo pobudo dve celostranski reportaži: eno o Kopitarju, drugo pa o doktorski disertaciji Ingrid Merclies, ki je na belgijski univerzi pripravila skoraj štiristo strani drobnega tiska obsegajočo doktorsko disertacijo. Mnogi poznavalci Kopitarjevega dela so se tedaj ustrašili, da nam Kopitarja Evropa nekako želi vzeti in da ga vse bolj predstavljajo kot velikega Dunajčana, ne pa kot Slovenca iz avstrijske monarhije.

Ob tem sem se večkrat srečal s predsednikom Kopitarjevega društva prof. Peternelom, ki se je zaradi slovenske nazornosti preimenovalo v Kopitarjevo društvo Slovenija, na Kopitarja pa me je opozorila tudi leta 1995 izdaja Cločevega glagolita v slovenskem prevodu Martina Benedika ter seveda številne obravnave Kopitarjeve neminljive slovnice s poudarkom na njegovim navdušenim uvodom o slovanstvu, pa tudi o karantanski teoriji, ki je znova zaživela ob venetski ideji nastanka Slovencev.

Kadar koli sem se s kolesom ali z avtom peljal skozi bližnje Vodice, sem bil vesel, da sosednji kraji vendarle dobivajo podobo po svojem velikem rojaku, pa naj bo to

Kopitarjev trg ali pa glasilo Kopitarjev glas in še mnogo drugega. Leta 1994 - ob 150-letnici Kopitarjeve smrti - je bil v Ljubljani znanstveni simpozij z naslovom Jernej Kopitar in njegova doba, izšel pa je tudi Kopitarjev zbornik z mnogimi dobrimi strokovnimi članki o tem našem velikem jezikoslovcu. Šele ob tako tehtnih znanstvenih člankih se da potrditi tudi prizadevanja Kopitarjevega društva Slovenija, da bi o Kopitarju posneli film, da bi mu v Ljubljani postavili spomenik, redno nadaljevali s simpozijem o Kopitarju, podeljevali Kopitarjevo pero za tovrstne znanstvene dosežke itn.

Veselilo me je, da je medtem prišlo tudi do srečanj s poznavalci Kopitarjevega dela iz Vukovega Tršiča in med Vodičani oz. znanstveniki, ki so obravnavali Kopitarjevo delo, zelo pa sem bil z drugimi kulturnimi delavci vred žalosten, da so v Repnjah leta 2001 zaprli spominsko zbirko.

Ko sem se v Vodicaх srečal s pomočnico ravnateljice Osnovne šole Vodice Hedviko Rosulnik, sicer tudi bralko mojih knjig, mi je takoj na prvem srečanju predlagala, da bi ob številnih drugih mojih biografskih romanih (recimo o Petru Pavlu Glavarju, Adamu Ravbarju, Jakobu Aljažu, Simonu Gregorčiču, Dragojili Milek, Jožetu Plečniku, Juliji Primic, Antonu Aškercu itd.) napisal tudi pripoved o Jerneju Kopitarju. Takoj sem ji pritrldil, da bi bilo to res potrebno storiti, kajti prepričan sem, da med ljudmi s splošno izobrazbo o Jerneju Kopitarju še vedno vlada krivično mnenje. Preprosto je veliko Kopitarjevo znanstveno delo in življenje nasploh kar kričalo po takšni predstavitvi, da bi ga razumeli prav vsi ljudje, ki radi berejo biografske romane. Na začetku sem bil

prepričan, da je dala Rosulnikova pobudo predvsem iz trenutnega lokalnega navdušenja, toda ker mi je pozneje poslala še več podobnih elektronskih sporočil in se o tem z menoj večkrat tudi osebno pogovarjala o Kopitarju - ob tem pa pobudo sprožila tudi pri vodiškem županu Branetu Podboršku, ki je bil takoj za stvar - poti nazaj tako rekoč ni bilo več. Na kratkem in jedrnatem sestanku z županom Podborškom sva se dogovorila za časovni in finančni okvir - Občina Vodice je knjigo podprla z odkupom petstotih knjig - in že se je začelo zbiranje gradiva o Kopitarju.

Največ mi ga je priskrbel odlična knjižničarka s Filozofske fakultete, moja prijazna znanca Anka Sollner, ki mi je že ob prvem srečanju povedala, da je o Kopitarju toliko znanstvenih člankov kot le o malokaterem drugem jezikoslovcu. In res mi je nabrala več kot štirideset bibliografskih enot, od krajših člankov do številnih knjig, med katerimi so mnoge napisane tudi v nemščini, srbsščini, ruščini, bolgarščini ... Vsekakor je strokovnega gradiva o Kopitarju resnično veliko in v znanstvenem svetu se mu zagotovo ne dela prav nobena krivica. K temu sem dodal še Pogačnikovo knjigo iz zbirke Znameniti Slovenci Jernej Kopitar, Marnovo Kopitarjevo spomenico, podatke iz izvrstnega Slovenskega biografskega leksikona iz leta 1925 (v njem je Kopitarju posvečenih kar celih sedemnajst strani!), pa seveda iz različnih enciklopedij in drugih leksikonov, da o slovenskem prevodu Cločevega glagolita in Kopitarjeve slovnice niti ne govorim. Vsekakor sem bil nekaj mesecev dobesedno zasut z gradivom o Kopitarju. Pri tem mi je prijazno pomagal tudi knjižničar iz Slovanske knjižnice Milan Novak in še nekaj posameznikov.

Ob tem je morda zanimivo tudi to, da sem na vodiški šoli dobil tudi izvirno izdajo Kopitarjeve slovnice, prof. Peternel pa mi je širokogrudno odstopil tudi svoje rokopisne zapiske o Kopitarju, ki so namenjene njegovim predavanjem o Kopitarju po osnovnih in srednjih šolah. Ob nastajanju te knjige se je razkrilo tudi to, kje je gradivo, ki je bilo nekdanje postavljeno kot spominska zbirka v Kopitarjevi hiši. Novi lastniki so mi povedali, da so celotno gradivo z zapisnikom oddali vodiški šoli in da ga je odpeljal leta 2001 hišnik Henrik Lamovšek. Ker se je na vodiški šoli medtem zamenjalo vodstvo, gradivo pa ob prenosu ni bilo natančno popisano, smo skupaj s prijazno zdajšnjo ravnateljico Ivano Bizjak in hišnikom Marjanom Trebušakom ter seveda vedno dosledno in za aktivnost pripravljeno pomočnico ravnateljice

Hedviko Rosulnik nekaj slikovnega gradiva odkrili v kleti na panojih, nekaj slik še pod steklom, vse drugo pa v dveh zabojih. V vseh primerih pa ne gre za izvirne dokumente, temveč za preslikavo. Nekaj preslikav sem potem odnesel preslikat za to knjigo tudi sam, vendar pa sem pozneje dobil boljše gradivo s strani vodje rokopisnega oddelka na Narodni in univerzitetni knjižnici v Ljubljani Mihaela Glavana, s katerim sva si več mesecev izmenjavala elektronsko pošto, ob predaji slikovnega gradiva pa srečala tudi osebno. Moram poudariti, da je bil tudi - še posebej kot dober poznavalec Kopitarjevega življenja in dela - izredno naklonjen tej knjigi in pri pomoči s slikovnim gradivom. V pomoč mi je bila tudi prijazna knjiga o Vodica izpod peresa Marjete Žebovec z naslovom Pustili so sled, v kateri so popisani veliki Vodičani, med njimi na kratko tudi Jernej Kopitar. Duh časa pa se je delno dalo ujeti tudi s Kroniko Repenj, ki mi jo je priskrbel Rosulnikova. Kronika sicer zajema obdobje po letu 1883, kljub temu pa je zanimivo branje.

Brez vseh zgoraj omenjenih ljudi te knjige ne bi bilo. Vsaj takšne ne, kot je pred vami. Seveda so zgodovinska dejstva obarvana z mojim videnjem velikega slovenskega in evropskega znanstvenika, a vsi podatki so točni in prav nič prirejenimi pod vplivom literarne svobode.

Vsem omenjenim se iskreno zahvaljujem za vzpodbudo in pomoč! Vam, spoštovane bralke in cenjeni bralci, pa želim, da si ustvarite o našem velikem znanstveniku Jerneju Kopitarju takšno podobo, kot si jo veliki repenjski učenjak zasluži, ne pa, da ga še naprej ocenjujemo po enem samem jeznoritem Prešernovem sonetu. Moja knjiga naj bo zato skromen prispevek k pravi Kopitarjevi podobi, ne da bi pri tem skušala vzeti en sam svetel žarek Prešernovi ali kateri koli drugi veličini."

Vaši biografski romani, med katere sodi tudi Kamen nad gladino, so zelo priljubljeni, tako med šolajočo se mladino kot tudi starejšimi bralci. Vaše knjige so zelo berljive, o čemer pričajo tudi številni odzivi vaših bralcev, ki sem jih zasledila na vaši spletni strani.

Za koga lažje pišete, za odrasle ali za mladino, in kje črpate navdih?

Sem učenec svetovne kreativne šole pisanja. Pišem deset različnih literarnih žanrov. Za kakšen žanr se odločim, je odvisno od tega, kakšno gradivo želim posredovati bralcem in kdo so ti naslovljenci. Popolnoma vseeno mi je, ali pišem za predšolske otroke, za mladino in zrelejše bralce. Vse je torej odvisno od

tematike. Veseli pa me, da sem ves čas med petimi najbolj brani slovenskimi pisatelji, živimi in neživimi. Trenutno celo tretji. Poglejte si cobiss! Stvar pa je tudi v tem, da se je v literaturi veliko spremenilo, danes bralci berejo drugačne knjige kot pred sto leti, treba jo je drugače napisati, vse je v bistvu drugačno, le nekateri tega še ne vedo, posebno med kritiki ne. Na srečo pa kljub sodobnim medijem, s katerimi si veliko pomagam tudi sam, ljudje še vedno veliko berejo. Po Sloveniji - podobno kot v Vodica - rastejo knjižnice kot gobe po dežju, knjižničarke pa čudovito vzpostavljajo zvezo med bralci in knjigami.

Ste tudi pisec besedil narodnozabavne in zabavne glasbe. Napisali ste več kot 2000 besedil, ste tudi dobitnik Souvanove nagrade za življenjsko delo. Ima naslov zbirke Kjer lastovke gnezdiyo kakšno simbolno sporočilo ali ste ga izbrali zgolj naključno?

Besedila sem skorajda prenehal pisati. Bolj me vleče v literaturo. Ker verjetno tudi vsi vaši bralci tega ne vedo, naj povem, da je knjiga o Kopitarju moja 80. knjiga, kar je svojevrsten slovenski rekord. Marsikdo mi pravi, da toliko knjig ni niti prebral. Zato ni čudno, da imajo skoraj povsod po Sloveniji in zamejstvu tako imenovano Sivčevo polico. Ob otvoritvi sem videl, da bo odslej

Brez vseh zgoraj omenjenih ljudi te knjige ne bi bilo. Vsaj takšne ne, kot je pred vami. Seveda so zgodovinska dejstva obarvana z mojim videnjem velikega slovenskega in evropskega znanstvenika, a vsi podatki so točni in prav nič prirejenimi pod vplivom literarne svobode.

tako tudi v Vodica. Kar pa se tiče besedila Kjer lastovke gnezdiyo, je verjetno to eno od mojih najlepših besedil, s pozitivno noto. Ko sem bil kot novinar na terenu na Malenskem vrhu, mi je neka kmetica dejala, da imajo zato toliko lastovk pri hiši, ker imajo radi ptice. Dodala je še: 'Včasih so rekli, da lastovke rade tam gnezdiyo, kjer so v redu ljudje!' Od te lepe misli do besedila je bil samo še korak. Refren sem spesnil že na poti s hribov v dolino. Res pa tudi je, da so Miheliči besedilo lepo uglasbili in izvedli.

Ko govorimo o vašem ustvarjanju, ne moremo mimo glasbenega fenomena Avsenik, saj ste prav vi pripravili magistrsko nalogo o Ansamblu bratov Avsenik, ki je slovensko narodnozabavno glasbo ponesel v širši svet. Kje vi vidite Avsenikovo veličino?

Avseniki so ustvarili posebno zvrst

popularne glasbe, ki jo zdaj po svetu igra več kot deset tisoč glasbenih skupin. Bili so prvi in najboljši. Vsi drugi jo samo medlo kopirajo. Treba je vedeti, da brez Avsenikov te zvrsti sploh ne bi bilo. So slovenski Straussi in Beatli hkrati. Žal smo Slovenci taki, da samo človeku priznanje šele tedaj, ko umre, ko ni več "nevaren", da bi še kaj ustvaril ...

Povrniva se h knjigi, ki je pred kratkim izšla in katere predstavitev se je odvijala prav v naših krajih. Ste bili zadovoljni z odzivom občanov ob izidu knjige?

Dobil sem občutek, da so bili vsi tisti, ki so bili v dvorani, zadovoljni. Tovrstnih predstavitev, literarnih večerov, nastopov ob bralnih značkah ipd. sem imel že več kot petsto po vsej Sloveniji, pa tudi po mnogih krajih v Evropi, ZDA in Kanadi. Knjigo o Kopitarju bom predstavil še večkrat, pot bo našla v vse slovenske knjižnice - tudi zamejske in po svetu - tako da bodo ljudje s pomočjo te knjige veliko zvedeli tudi o Vodica, Repnjah itd. V bližnji Komendi se je zgodilo nekaj podobnega. Ko sem napisal knjigo o Petru Pavlu Glavarju z naslovom In večno bodo cvetele lipe, se je na lepem vse odprlo in Komenda je zdaj ena najbolj živahnih in zanimivih občin pri nas.

Glede na to, da je Občina Vodice podprla izdajo knjige, predvidevam, da se bo nekaj knjig znašlo tudi na policah nove vodiške knjižnice. Vam je znano, koliko?

Gospod župan Podboršek je v imenu občine podprl knjigo z odkupom petsto izvodov. Tako je verjetno knjiga nastala kako leto prej kot bi sicer. Knjiga verjetno ne bo samo za knjižnice, temveč tudi za reprezentančna darila gostom, za vzpodbudo odličnjakom in še komu. Na srečo knjiga vedno živi. Sam pa sem enega od prvih izvodov podaril novi vodiški knjižnici tudi javno na prireditvi.

Kot je župan Brane Podboršek omenil v uvodni besedi h knjigi, je to eden izmed ponovnih korakov h kulturni prepoznavnosti naše občine. Naslednji korak bo prav gotovo ureditev spominske sobe Jerneja Kopitarja v načrtovanem družbenem središču na Kopitarjevem trgu. Gospod Ivan Sivec, hvala za vaš prispevek in veliko uspeha pri nadaljnjem ustvarjanju.

Prosim! Prepričan sem, da smo skupaj za ves slovenski kulturni prostor popravili veliko krivico, ki se je v slovenski literarni zgodovini delala vašemu velikemu rojaku, hkrati pa je to tudi velik izziv za nadaljnje korake v sicer hitro razvijajoči se vodiški občini.

Še nekaj informacij o Ivanu Sivcu:

Ivan Sivec je najbolj plodovit in eden najbolj branih sodobnih slovenskih pisateljev. Rojen je bil rojen 23. maja 1949 v Mostah pri Komendi, živi v Mengšu. Po poklicu je slavist, delal je kot novinar oziroma urednik v Dokumentarno-feljtonskem uredništvu Radia Slovenija. Na ljubljanski Filozofski fakulteti je diplomiral na slavistiki. Na etnologiji je pripravil magistrsko nalogo o glasbenem fenomenu Avsenik in si tako pridobil naslov magister etnoloških znanosti. Sodeloval je pri pripravi Enciklopedije Slovenije in Slovenskem etnološkem leksikonu. Doslej je napisal 80 knjig, natisnjenih pa je bilo več kot 270.000 Sivčevih izvodov knjig. Več knjig je bilo ponatisnjenih, več del dramatiziranih, po njegovem romanu Pozabljeni zaklad sta bila leta 2001 posneta film in televizijska nadaljevanka. Piše deset različnih literarnih žanrov: mladinske sociološko-psihološke romane, pustolovske in športne romane, pravljice za najmlajše, zgodovinske povesti in romane, kmečke povesti in novele, biografske in znanstvene zapise, spominsko prozo ter drame in komedije. Član Društva slovenskih pisateljev je od leta 1987. Napisal je več kot dva tisoč besedil za glasbo. Na željo bralcev je svoje knjige predstavil na šolskih bralnih značkah in na literarnih večerih v več kot 550 krajih po Sloveniji, v Avstriji, Italiji, Franciji, Kanadi, Namibiji, Norveški, na Švedskem, v Švici in Združenih državah Amerike. Za ustvarjalno delo na literarnem področju je prejel zlato Kersnikovo plaketo, za novinarsko delo Terseglavovo priznanje za demokratizacijo glasil, za pisanje besedil Souvanovo nagrado za življenjsko delo, celovečerni film Pozabljeni zaklad, posnet po Sivčevi literarni predlogi, pa je prejel zlato rolo.

Več na spletni strani www.ivan.sivec.net.

Vstop v vrtec je pomemben dogodek v življenju otroka in staršev

Hedvika Rosulnik

Tretji september, je bil dan, ko so številni starši s skrbjo in negotovostjo prvič vstopili v naš vrtec Škratka Svita, v enoto Skaručna in Utik ter začeli s postopnim uvajanjem otrok v vrtčevsko življenje. Ločitev od staršev je velika sprememba tako za otroka kot za starše. Zato smo starše z značilnostmi uvajanja in različnimi odzivi otrok seznanili že na prvem roditeljskem sestanku v mesecu maju. O uvajanju in obolevanju otrok ob vstopu v vrtec je staršem najmlajših otrok na uvodnem srečanju konec avgusta spregovorila mama in zdravnica, dr. Martina Merše.

Začetne težave ob razumevanju in podpori staršev ter s sodelovanjem vzgojiteljic hitro minejo. Otroci radi prihajajo v družbo vrstnikov, k svojim vzgojiteljicam, kjer preživljajo najlepše in najbolj brezskrbne dneve.

Da je v vrtcu lepo in dobro poskrbljeno za najmlajše, dokazuje tudi število vključenih predšolskih otrok. V letošnjem šolskem letu bo vrtec Škratka Svita obiskovalo več kot 200 otrok. Občina Vodice je tako zagotovila sredstva za preureditev in opremo dodatne igralnice v našem vrtcu. S 1. februarjem bomo v podružnični šoli v Utiku odprli nov, dvanajsti oddelek, v katerega se bo vključilo 14 najmlajših prvega starostnega obdobja. V letošnjem šolskem letu so vsi starši, ki so oddali vlogo in bivajo v občini Vodice, lahko vključili otroke v domači vrtec.

Ob dobrih materialnih pogojih, ki nam jih zagotavlja naš ustanovitelj, Občina Vodice, se zaposleni strokovni in tehnični delavci zavedamo, da smo prav zaposleni pomemben dejavnik pri zagotavljanju kakovosti storitev.

Za doseganje še kakovostnejših rezultatov in pestrejšo ponudbo bomo za otroke od treh let dalje v okviru izvedbenega kurikula izvajali številne obogatitvene dejavnosti. V času bivanja bodo vzgojiteljice tako poleg rednega programa izvajale glasbeno in plesno delavnico, projekt predopismenjevanja, tečaj rolanja, tehnični, naravoslovnoeksperimentalni kotiček ... Otroci drugega starostnega obdobja bodo enkrat tedensko telovadili v šolski telovadnici, vsem otrokom pa bomo pred vstopom v šolo omogočili tudi zgodnje poučevanje angleškega jezika. Izvajali bomo skupne projekte: Zdravje v vrtcu, Ljudsko izročilo, Bralna značka, Zlati sonček ... Te dejavnosti se izvajajo v vrtcu in so za starše brezplačne, plačajo le stroške prevozov ter vstopnin za kulturne prireditve in izlete.

Novo igralnico ter utrip življenja v vrtcu si je prvi šolski dan ogledal tudi župan Brane Podboršek. Otroci so z veseljem pokazali nove igrače in didaktična sredstva, ki smo jih za novo šolsko leto kupili iz sredstev, ki jih je za ta namen zagotovila Občina Vodice.

OBVESTILO

V sredo in četrtek, 10. in 11. oktobra, bomo v šoli izvedli akcijo zbiranja odpadnega papirja. Občani lahko odvržete star papir v zabojnik, ki se bo nahajal na šolskem dvorišču. Papir naj bo zvezal ali zložen v kartonske škatle. V omenjenih dneh bo potekala akcija od 8.00 do 18.00.

Mentorica šolskega parlamenta
Alenka Jereb

Prvi šolski dan slovesen predvsem za prvošolce

Alenka Jereb

Učenci so jih pozdravili s šolsko himno

Pravijo, da prvega ne pozabiš nikoli. To bo gotovo držalo za prvi šolski dan, ko je 32 prvošolcev v spremstvu staršev prikorakalo v telovadnico OŠ Vodice, kjer so jih učenci razredne stopnje pričakali s pesmijo na ustih. V špalirju so jih s šolsko himno pospremili do prireditvenega prostora, kjer so jim najmlajši v pozdrav zapeli še nekaj pesmic, nato pa besedo prepustili ravnateljici Ivani Bizjak in županu Branetu

Podboršku. Oba sta učencem zaželela srečo na poti do učenosti, staršem pa moč pri trdni opori, ki jo bodo morali dajati svojim otrokom na dolgi poti izobraževanja, ki je pred vsemi prvošolci. Vsakemu učencu prvega razreda je šola za boljšo vidnost v prometu in prepoznavnost na šoli podarila rutice za okoli vratu, Občina Vodice pa kresničke oz. odsevna telesa, da bodo na poti v šolo in domov še varnejši in vidnejši.

V novo šolsko leto z novim kombijem

Prvošolci in učiteljice PŠ Utik

Četrtek, 6. septembra 2007, je bil za prvošolce podružnične šole Utik prav poseben dan. Na ogled igrice Nika in promet smo se v Vodice odpeljali s kombijem. A to ni bil star kombi - ampak čisto nov, bel in svetleč. Oooo, kako smo se ga razveselili! Prav vsi, učenci in učiteljice. Vsak učenec je sedel na svojem, dodatnem otroškem sedežu, na katerem je bil varno pripet z varnostnim pasom. V kombiju smo zasedli vseh šest sedežev, kar je ravno prav za letošnje prvošolce. Seveda pa je spredaj, pri vozniku prostor tudi za njihovo spremljevalko. Novi kombi smo si za prevoz do matične šole že dolgo želeli. Zahvaljujemo se občini Vodice in županu, gospodu Branetu Podboršku, za izpolnjeno željo, saj bo sodelovanje med matično in podružnično šolo, ki je že do sedaj potekalo zelo dobro, z novo pridobitvijo še toliko večje, predvsem pa udobnejše in varnejše.

Naši potniki pa so o prvi vožnji z novim kombijem povedali tole:

Tak velik kombi je bil. Lep se mi je zdel. (Danijel)

Znotraj je bil bel. Bil sem vesel, ker sem se prvič peljal s kombijem. Imeli smo svoje sedeže in morali smo se privezati. (Alex)

Dobro je bilo. (Dean)

Lep je bil, pa "ful se je svetu". (Rok)

Šofer je bil prijazen in se je "hecal" z nami. (Domen)

Zanimivo je bilo, ker so se tako vrata odpirala. Bil je čisto bel, nov in lep. (Eva)

Desetletje sekcije za gorništvo in pohodništvo SD Strahovica

Srečo Merčun

Smučarsko društvo Strahovica je Sekcijo za gorništvo in pohodništvo ustanovilo v letu 1997. V desetletju obstoja smo obiskali in spoznali precejšen del domovine, nekajkrat pa smo se podali tudi v zamejstvo, v Italijo in Avstrijo. Organizirali smo več tematskih predavanj svetovnih popotnikov, alpinistov in strokovnjakov z raznih drugih področij, npr. vremenoslovja, prve pomoči, botanike, zgodovine ... Pravilnost poteze o samostojni sekciji za omenjeno dejavnost vsekakor potrjujejo dosedanja statistični podatki: 64 izletov s skupno 1560 udeleženci ter 15 izobraževalnih predavanj. In aktivni smo zakoračili tudi v novo desetletje. Za nami so že izleti na Križno goro nad Cerkniškim jezerom (15. aprila) in Bohor (3. junija), 19. avgusta pa smo spet obiskali avstrijsko Koroško. Naš cilj je bila 1922 m visoka gora Setiče ali Z'če (z nemškim imenom Freiberg), ki se dviga severno nad Selami (Zell-Pfarre). Gora je bila dolga leta zavarovan lovski revir s številnimi stezami, ki so planincem predstavljale precejšen orientacijski problem, zato so eno od teh le označili. Pot se začne v središču vasi, pri ljudski šoli, in nas preko travnika vodi v gozd. Tu se pričene strm vzpon in čeprav ta do vrha le malokrat popusti, je hoja prijetna in nenevarna. Klopce pri Užnikovem križu in lovski koči vabijo k počitku in razgledu. Zadnji del poti poteka po odprtem

travnatem svetu z bogato alpsko floro. Po slabih treh urah hoje lahko nahrbtnike odložimo pri lesenem križu, ki označuje vrh gore.

Medtem ko sosednji Obir privlači množice obiskovalcev, predvsem zaradi visokogorske ceste in oskrbovane koč, pa Setiče ostajajo skorajda osamljene in zato gorskim sladokuscem toliko slajše. Veljajo za izjemen razglednik na severno steno Košute in širono Koroško. Žal pa mi od tega nismo imeli kaj prida. Vremena se pač (še) ne da naročati. Oblaki so zagrinjali dobršen del obzorja in nam le nekajkrat namenili po ščepec tako opevanega razgleda.

Na sestopu se je vreme pričelo naglo izboljševati in ob povratku v Sele so se nam na modrem nebu že izrisale Setiče. Tudi dolina je dobila drugačen, bolj prijazen obraz. Lahko smo se prepričali, da področje upravičeno sodi med najlepše predele Karavank.

Za konec izleta nam je prijaznost naklonil še zaveden koroški Slovenec Albin Travnik - Ridovc, ki smo ga obiskali na čudovito urejeni domačiji. Je človek, ki zna opazovati naravo. Iz drevesne korenine je z obilo ročne spretnosti ustvaril vodomet, ki je gotovo vreden ogleda.

Tudi v septembru nas bo pot vodila preko (za zdaj še občutene) državne meje. A le malo. Naš cilj bo namreč Pristovski Storžič (Kortner Storschitz) onkraj mejnega prehoda na Jezerskem vrhu.

Kolesarsko poročilo 2007

David Kuster

Kolesarsko leto je spet naokoli in zopet se Vam oglašam z novicami.

Letošnje leto je bilo kar naporno, saj je to zadnje leto pred Olimpijskimi igrami in vsi smo se močno trudili da bi nabrali kar največ točk za kvalifikacije. Vsako leto je vedno več novih tekmovalcev, kar je sicer boljše, vendar to ob enem pomeni tudi večjo konkurenco in moram reči, da je čedalje težje dosežati vrhunške rezultate.

To leto mi ni bilo tako naklonjeno in uspešno, kot sem upal, saj sem se zopet boril z nezaceljeno rano na nogi. Zopet sem imel manjšo operacijo, katera ni najbolj uspela, tako da sem začel trenirati šele marca na pripravah v Umagu. Zaradi močnih bolečin sem treniral toliko kolikor mi je dopuščala noga.

Kakorkoli že, vedel sem, da se moram kar najboljše potruditi, zato je bilo včasih res potrebno stisniti zobe.

Prva tekma me je čakala julija v Švici, v majhnem kraju Gippengen, kjer pa je tudi cestna dirka za profesionalne kolesarje.

Kot vedno je ta dirka zelo zahtevna, z nekaterimi večjimi vzponi in dosegel sem 12. mesto. Na žalost letos ni bilo kronometra, saj organizator ni dobil vseh potrebnih dovoljenj, tako da sem dosegel manj točk od pričakovanih.

Naslednja dirka je bila v Nemčiji v kraju Holzenkirchen; tu je bila tako cestna kot kronometer in obakrat sem dosegel 11. mesto.

Za dober trening sem se odpravil še na dirko v Avstriji v kraj Deutschlandsberg, kjer pa sem se udeležil le dveh dirk. Na gorski sem dosegel drugo mesto in na cestni dirki prvo mesto.

Na koncu pa me je še čakalo v mesecu avgustu Svetovno prvenstvo v Franciji v mestu Bordoaux, ki leži blizu Atlantskega oceana.

Tu sem se udeležil piste in sicer na 1000 m sem dosegel 17. mesto, ter na 4000, kjer sem dosegel 18. mesto.

Po dnevu počitka je sledil še kronometer, kjer sem bil 20, na cestni pa 17.

Sedaj si bom vzel nekaj premora, vendar bom kmalu začel zopet trenirati, saj so drugo leto olimpijske igre v Pekingu.

Mačeha

Vida Pirc

Hitreje, kot bi si ljudje želeli, se menjajo letni časi. Vse pogosteje se zelo hitro in drastično spreminjajo tudi temperature, kar s seboj ne prinese nič dobrega. To pa tako kot mi zelo dobro občutijo tudi rastline, ki se vsaka po svoje na spremembe tudi odzovejo. Jesen je pred vrati, kar se že dobro opazi na rastlinah, najbolj pa to pokažejo gozdovi.

Balkonsko cvetje sedaj bujno cveti, cvetlice na gredicah ravno tako, le tu in tam je že opaziti, da bi bilo dobro, če bi nasadili nove cvetlice ali pa jih samo nekaj zamenjali. To bomo opažali vedno pogosteje, še posebej, če bodo noči držale temperaturo pod 10°C. Taka temperatura pa je že pravšnja za mačeha, in tako čas za sajenje teh bujno cvetočih dvoletnic nezadržno prihaja.

Mačeha je dvoletnica, ki jo vsi zelo dobro poznamo. Spada v družino violaceae - vijoličnice in je poleg vijolic najbolj tipična predstavnik te družine. Njeno najpogostejše poimenovanje je mačeha, nekateri pa so ji včasih rekli divja mačeha. Druga imena, ki sem jih zanjo slišal, so tudi mačehica, mačica, viola ...

Samorasla v svoji tipični obliki je od Evrope do Srednje Azije, v Sloveniji pa na obdelanih tleh in travnikih. Ta dvoletnica je lahko do večletna zelika s poleglim stebлом. Listi so pecljati in nazobčani, eliptični ali podolgovati, cvet je posamičen na peclju, ki je daljši od listov, venčni listi pa so veliki in neenaki v močnih barvah mnogih odtenkov. Novejše gojene sorte temnejših barv imajo tipično rumeno piko sredi cvetov. Samorasle mačeha v naravi zacvetijo spomladi in premorejo cvetje tja

do junija ali julija, redko že jeseni, medtem ko gojene in izboljšane sorte začnejo cveteti v jeseni. Prve cvetoče sadike mačeh danes lahko dobimo že v začetku septembra ali celo konec avgusta. Osebnost mnenja, da je to nesmiselno, ker so takrat še previsoke temperature zanje, zato bi tako zgodni nakup in sajenje teh rastlin odsvetoval in priporočil obdobje od konca septembra do oktobra.

Mačeha so rastline, ki se razmnožujejo z semenom, lahko pa tudi z delitvijo, vendar le odrasle sadike nekaterih vrst, kar pa se v praksi opušča. Potrebujemo dobro vrtno prst, ki je lahko tudi rahla. Nič ni narobe, če je prsti primešana mivka ali gozdna prst. Lega naj bo polsenčna ali kar sončna, saj imajo rastline več cvetja in so lepše na sončnih legah.

Na tržišču lahko kupujemo mačeha z različno velikimi cvetovi. Te so lahko velikocvetne z zelo velikimi cvetovi in srednje velikimi cvetovi ali pa "mini" mačeha z miniaturnimi cvetovi ter s srednje velikimi cvetovi, kar je le groba delitev po velikosti cvetov. Glede izbora po barvah pa je mačeha ena od rastlin, ki ima izredno močne barve cvetov. Poleg osnovnih barv, kot so rumena, modra, rdeča, bela, oranžna in vijolična, polni svojo barvno paleto še z različnimi kombinacijami osnovnih barv, ki se lahko tudi prelivajo, z različnimi barvami očesa ter številnimi drugimi niansami. Skratka, izbor barvnih kombinacij je neskončen in izredno zanimiv.

Mačeha so cvetlice, ki so s sortimentom, kot ga imamo danes, vsestransko uporabne, naj si bo za obrobke, gredice, parke, škarpe, korita, obešenke, posode, grobove ali pa drugje - povsod se izkažejo kot bujno cvetoče rastline.

Če bi mačeha moral razdeliti po razrasti in cvetju, bi jih grobo razdelil na velikocvetne, "mini" in viseče mačeha. Prvi dve skupini mačeh sta bolj poznani in dobro preverjeni, viseče mačeha pa so na trgu le nekaj let, zato jih ljudje še preizkušajo in iščejo pogum za njihov

nakup. Po izkušnjah pa vam lahko zagotovim, da so to lepe in bujno cvetoče mačeha, ki so zelo primerne za obešanke, višje sklede in najrazličnejša korita, saj ne zrastejo preveč v dolžino. Pozno jeseni in zgodaj pomladi zelo popestrijo sivino in barvito praznino tega letnega obdobja. Najlepše so v zlatorumeni barvi, imamo pa jih lahko, dokler jih ne zamenjajo tipične balkonske cvetlice ali jih premočno ne izmuči sonce. Korajža velja!

Vrtnarski pozdrav!

VRTNARSTVO, CVETLIČARSTVO TOMAŽBRANK s.p.

Vabi vse ljubitelje cvetja, da obiščete našo vrtnarijo ali cvetličarno, kjer nudimo: mačeha, reso, lončnice, šopke, aranžmaje, žalno floristiko in ostalo.

Tel: 041 490 707 ali 01/832 31 45
Vrtnarija: Pot na Črno 3, Vodice
Cvetličarna: Tržaška c.37, Ljubljana

Vljudno vabljeni!

TD Vodice vabi vse ljubitelje hoje v naravi, da se udeležijo 6. jesenskega pohoda Občine Vodice,

ki bo v soboto, 27. 10. 2007. Odhod pohodnikov bo izpred koč SD Strahovica od 8.00 do 10.00 ure. Pohod je prireditel rekreativno-družabnega značaja. Trasa pohoda bo potekala na področju štirih občin: Vodice, Ljubljana, Trzin in Mengeš. Udeležba je primerna tako za starejše kot tudi za mlajše udeležence. Za udeležbo ni

poprejšnjih prijav, pohoda se lahko udeleži, kdor želi. Startnine oziroma prijavnine ni, udeleženci pa dobijo kontrolni kartonček na startu ter na cilju še prigrizek s pijačo.

Udeležba pohoda je na lastno odgovornost vsakega udeleženca. Udeležencem pohoda svetujemo uporabo obutve in oblačil, primernih hoji po gozdu in prilagojenih vremenskim razmeram.

Dolžina pohoda je okrog 15 km, celotna trasa pa gre po urejenih markiranih poteh. Prvi vzpon je od starta na Selu do

Planinskega doma PD Rašica, kjer višinska razlika znaša približno 300 m, drugi in manjši del vzpona pa je proti Mengeški koči na Gobavici. Celotna proga bo označena.

Pohod bo potekal ob vsakem vremenu!

Turistično društvo Vodice
Kontaktna oseba za prireditel -
Alojzij Kosec; GSM: 041 886 003

Visok krvni tlak ali hipertenzija

Vida Pirc

Zanimivo bi bilo vedeti, s katerimi boleznimi so se ubadali naši predniki, če predpostavljamo, da so živeli veliko bolj zdravo. Danes je večina najbolj razširjenih kroničnih bolezni, kamor spada tudi visok krvni tlak, posledica nezdravega življenjskega sloga. V razvitem svetu visok krvni tlak prizadene vsako četrto odraslo osebo.

Visokega krvnega tlaka ne občutimo kot slabo počutje ali kot bolečino, kljub temu pa izrazito kvira žile in obremenjuje srce. Krvni tlak je sila, s katero kri deluje na stene krvnih žil. Tlak ustvarja srce, ki povprečno utripne sedemdesetkrat na minuto. Ko se srce skrči, potisne kri po žilah in ustvari tlak, ki je najvišji in ga merimo kot zgornji tlak. Nato se srce razširi, da se znova napolni s krvjo, tlak v žilah se zmanjša in je najnižji tik preden se ponovno skrči. Najnižji tlak merimo kot spodnji krvni tlak. Krvni tlak torej vedno izmerimo v dveh številkah, v zgornji in spodnji (na primer 120/80), izrazimo pa ga v milimetrih živega srebra.

Dandanes v hitrem ritmu življenja nimamo časa za telesno aktivnost, hkrati se nepravilno prehranjujemo in pogosto vsakodnevno občutimo stres, kar so dejavniki, ki povišujejo krvni tlak. Dejavniki, na katere nimamo vpliva, pa so dednost (sorodniki imajo visok krvni tlak), moški spol (moški so bolj ogroženi kot ženske) in staranje (po 45. letu se tlak veča).

Tlak v žilah se nenehno spreminja; poviša ga na primer bolečina, strah, telesni napor, kajenje, zaužitje kave in podobno. Toda to nihanje smatramo kot normalen pojav, ki nima škodljivih posledic. Škoda na žilah pa nastane, če so več mesecev ali celo več let izpostavljene visokemu krvnemu tlaku. Posledica je razvoj arterioskleroze, kar lahko povzroči srčno ali možgansko kap, odmrtje uda oz. gangreno ali odpoved ledvic.

Optimalna vrednost krvnega tlaka je 120/80, in ko je meja enega ali drugega presežena za 10, že govorimo o povišanem krvnem tlaku, ki ga je treba zdraviti. Raziskave so pokazale, da je nad to mejo tlak koristno zdraviti, saj z znižanjem za 10 mg za tretjino zmanjšamo tveganje za bolezen srca in ožilja.

Zdravljenje na prvem mestu zajema zdrav življenjski slog, ki vključuje naslednje ukrepe:

- normalizacija telesne teže (že pri izgubi petih kilogramov se krvni tlak merljivo zniža);
- opustitev kajenja (kajenje podvoji tveganje za nastanek srčno-žilnih bolezni);
- zmerno soljenje (priporočljiva količina je do 5 g na dan);
- omejitev pitja alkohola (največ 2 dcl vina ali eno veliko pivo na dan);
- pravilna prehrana (nemastna hrana, veliko sadja in zelenjave, neoluščena žita, stročnice);
- redna telesna aktivnost (živahna hoja, plavanje, smučanje) in
- obvladovanje stresa (joga, avtogeni trening).

Z zgornjimi ukrepi lahko krvni tlak uspešno znižamo ali ga celo povsem normaliziramo. Tudi če jemljemo zdravila, je sočasno treba upoštevati napotke za zdrav način življenja. Med domačimi zdravilnimi rastlinami velja oljka za naravno sredstvo za zniževanje visokega krvnega tlaka - mimogrede, oljka tudi znižuje krvni sladkor. Pripravo in uporabo si preberite v katerem od priročnikov o zdravilnih rastlinah.

V senci japonskih češenj

Sredi poletja je Slovenijo obiskala delegacija japonskega zunanjega ministrstva. Protokol je obsegal tudi otvoritev Parka japonskih češenj v Ljubljani. Na povabilo Društva japonsko-slovenskega prijateljstva je tam nastopila dekliška vokalna skupina iz Šinkovega Turna pod vodstvom Marije Čuk.

Na sliki v družbi s predsednico društva in japonskim veleposlanikom v Ljubljani

Fantovski zbor vabi

Pod okriljem Kulturnega društva Matije Koželja iz Utika deluje fantovska pevska skupina, ki je že nekajkrat uspešno nastopila na domačem odru.

Vabimo fante od 2. do 7. razreda osnovne šole, da se nam pridružijo. Redne vaje so vsak petek od 17. do 18. ure v dvorani v Utiku. Pojemo in igramo vesele pesmi za vesele ljudi. V programu imamo precej nastopov in tudi gostovanje.

Prav lepa je vodiška fara

Pagon Zofija

Kljub temu, da ne živim več v Občini Vodice, sem še vedno povezana s tem krajem in ljudmi. Občino imate zelo urejeno, saj so tudi na križpotih in avtobusnih postajah zasajene rože. Organizira se veliko dejavnosti. Tako je vaša občina živahna, saj vse to prispeva k druženju občanov.

En tak dogodek je enkrat letno v juniju, to je "Selo, Sela, Selce". Letos je bilo že enajstič, v bližini Velenja. Vsi enakih majic, z napisom Občina Vodice. Tudi v kulturnem programu je vedno naša točka. Vse to prispeva k spoznavanju naše občine. Poleg svojega denarnega prispevka, so nas podprli tudi Turistično društvo Vodice, za kar sem jim lepo zahvaljujemo. Organizira in vodi pa Kosec Alojz.

Polno vtisov in medsebojnega prijateljstva smo se čez teden dni še enkrat zbrali na Selu, pri smučarski koči. Kljub skromnemu

prigrizku, pecivo so spekla naša dekleta, je večer mineval ob petju in igranju dveh harmonik. Med nami ni bilo nobene nestrpnosti do drugače mislečih. Vsak je prispeval po svoji moči k zadovoljstvu in slogi večera, saj se je petje razleglo globoko v noč.

*Čas napredka udrl je med nas,
ne dopustimo,
da je v naših dušah mraz.
Razlike nas lahko bogate,
saj uspeh kraja le v sožitju je.*

Pripravili smo tudi krajši kulturni program z izvirnimi pesmimi, katere je ob spremljavi harmonike zapela naša Marjanca. Sledila je še recitacija iz domačega kraja, "Studenec", ki res izvira na Selu, izpod Rašiškega hriba.

STUDENEC

*Že zopet šla sem pod goro,
kjer rate drevje zeleno.
Studenec veselo žubori,
ptica pa se z vej glasi.*

*Zastal korak mi je in dih,
tako vse tukaj je tih.
Zemljo rodno vedno sem ljubila,
iz studenca vodo mrzlo pila.*

*Kakor da bi leta in težave
vse odšle,
taka krasota tukaj je.
Kot otrok tukaj sem se igrala,
taka ta je še podoba raja.*

*Pasji lajež sliši se iz prve hiše,
otožni starec pa solze si briše.
Stara mati se nad poljem sklanja,
otroka malega že k delu priganja.*

*Mrki fant pa mimo gre,
za pozdrav sosede on
nič več ne ve.
Kam čut človeka danes je odšel,
duh tega sveta s sabo ga je vzal.*

*Voda v studencu se kali,
ribica za hrano se bori.
Srna plaho ogleduje,
ker neke daljne šume čuje.*

*Ko zamaknjena strmim,
da podobo kraja vsaj en
čas še obdržim.
Narava se je umirila,
a meni pa se je solza utrnila.*

Pisma bralcev

Predlogi

- Pravilna je odločitev, da se najprej uredi vodovod, nato se gre na izgradnjo kanalizacije. Cena vode naj bo enaka kot v Komendi in Mengšu, kjer pijejo isto vodo. Lahko bi plačevali položnice za vodo na Občini oziroma Komunali, da ne bi bilo treba plačevati poštne.
- Kdaj kdo odda smeti, bi zapisovali pobiralci. Če bi jih kdo oddal samo dvakrat mesečno, bi lahko plačeval polovico manj za smeti. Veliko smeti bi se lahko uporabilo za kompost.
- Župnija naj da zemljišče za upokojenski dom, saj bi imeli vsi najraje dom za

ostarele čim bližje svojemu domu. Za denar pa naj župnija zaprosi državo. Okoli doma naj se uredi lep park.

- Prostori v Utiku naj bodo namenjeni vsem upokojencem za druženje, ne samo vodstvu.
- Lepo je, če župan obišče najstarejše občane. Še bolj potrebno bi bilo, da bi obiskal vsako mamico ob rojstvu otroka. Občina naj bi dala čim večjo pomoč ob rojstvu.
- Občani želimo, da bi bil vsaj ponoči in ob nedeljah mir, brez ropotanja oz. hrupa.

Tone Gosar

Z a h v a l a

V mesecu juliju sem doživela veliko katastrofo, saj mi je zgorela več kot polovica stanovanja.

Iskreno se zahvaljujem vsem enotam PGD zaradi hitrega, uspešnega posredovanja, v nadaljnji fazi pa Občini Vodice, še posebno g. županu Branetu Podboršku in g. Radu Čuku za tolažbo in takojšnji pristop k obnovi stanovanj.

Vsem občanom in ostalim, ki so mi kakor koli pomagali v stiski, se iz srca zahvaljujem.

Špenko Vida

Z A H V A L A

Ob prerani smrti našega dragega

Iztoka Cotmana

se vsem, ki ste nam kakor koli pomagali v težkih trenutkih in ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Vsi njegovi

ČRNA KRONIKA 16. 8. do 13. 8. 2007

Kriminaliteta:

- v Vodicach na Kopitarjevem trgu so vlomili v osebni avtomobil, iz katerega so odtujili avtoradio;
- v Vodicach so neznanci vlomili v kamion ter iz njega odtujili motorne žage in električno orodje;
- neznanec je na BS AGIP v Vodicach natočil gorivo in odpeljal neznano kam, ne da bi plačal natočeno gorivo;
- na Skaručni so neznanci s strehe hiše in lope odtujili bakrene žlebove;
- v Vodicach je bila zasežena prepovedana droga - konoplja, zoper lastnika konoplje sledi ovadba na sodišče;
- v Kosezah pri Vodicach je bilo vlomljeno v osebni avtomobil ter iz njega odtujen denar in osebni dokumenti;
- v Vodicach je bilo vlomljeno v BS AGIP, iz katerega so odtujili večjo količino cigaret;
- na polju koruze pri naselju Vesca je bil najden nasad prepovedane rastline konoplje;
- v Repnjah so vlomili v stanovanjsko hišo in iz nje odtujili zlatino;
- v Vodicach so neznanci iz rezervoarja tovornega vozila odtujili 200 l nafte;
- na BS AGIP je voznik osebnega avtomobila natočil gorivo in odpeljal, ne da bi plačal;
- v Repnjah so neznanci s strehe cerkve odtujili bakrene žlebove.

Javni red in mir:

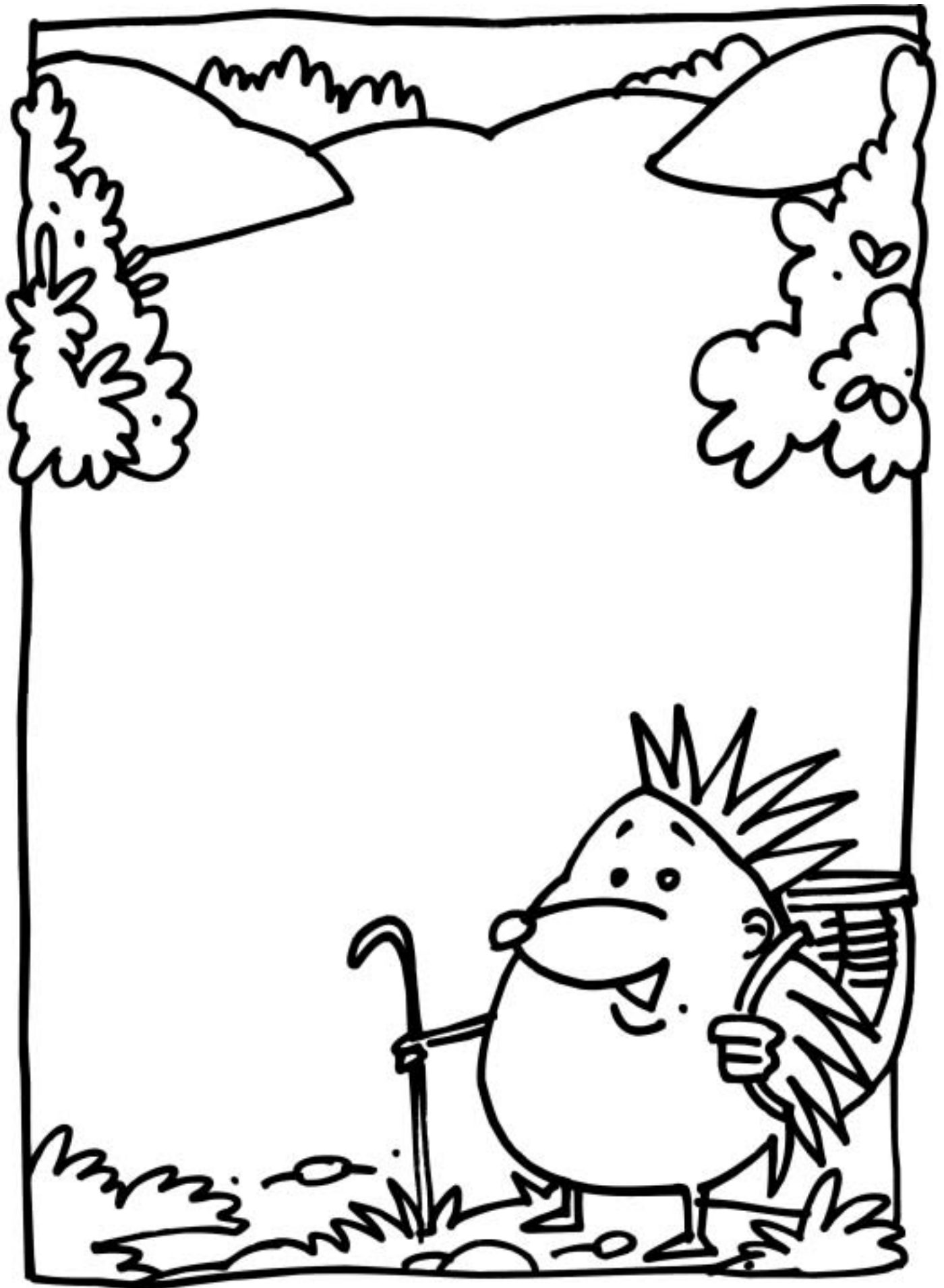
- v Vodicach je prišlo do spora in prerivanja med sosedoma, povzročitelju kršitve je bil izdan plačilni nalog;
- v Vodicach je prišlo do spora in žaljenja med sosedama, zoper kršiteljico bo izdan plačilni nalog;
- v Vodicach je neznan moški udaril žensko, za neznanim moškim pa se še poizveduje.

Ostalo:

- v Vodicach so našli kolo znamke Balance, rdeče-sive barve, št. okvirja YA40972720, na kolesu je bil tudi par otroških kolesarskih rokavic, kolo pa se nahaja pri najditelju.

Pobarvanka

Ježek se je odpravil nabirat ozimnico. Nariši, kaj vse je nabral v košek.

Župan Občine Vodice Brane Podboršek podeljuje priznanje župana Občine Vodice Martinu Stanoniku, in sicer za zasluge pri ohranjanju kulturne dediščine v občini Vodice.

France Prešeren je v eni izmed svojih pesmi zapisal:

*Kar ni tuje, zaničuješ,
starih šeg se zgublja sled,
pevcov svojih ne spoštuješ,
za dežele čast si led.*

France Prešeren je torej že v njegovih časih opozarjal, da slovenski človek premalo spoštuje in pozablja svoje korenine. Danes so njegova opozorila tudi preroška, saj se zdi, da Slovenci z odprtimi rokami sprejemamo vse, kar je tuje, in pozabljamo na to, kdo smo in od kod prihajamo.

Martin Stanonik ne sledi modernim smernicam in se vseskozi trudi za ohranjanje narodovega izročila. Vseskozi nas opozarja, da je slovenski jezik lep in naj ga zato uporabljamo brez nepotrebnih tujk in popačenk. Svojo ljubezen do slovenskega jezika pa je nadgradil z zavzemanjem za ohranjanje kulturne dediščine na Slovenskem in v občini Vodice. Tako se je v prejšnjem mandatu občinskega sveta zavzemal, da je svet sprejel pravilnik (odlok), katerega namen je tudi ohranjanje posebnosti slovenske arhitekture, slovenskega kmetijstva in podeželja. Zavzel se je za to, da Občina Vodice podpre posameznike, ki ohranjajo in prenavljajo kozolce ter toplarje, ki

krasijo našo lepo krajino, na katero smo lahko še posebej ponosni. Danes je tudi po njegovi zaslugi ohranjeno in prenovljeno več kozolcev, kot bi jih bilo sicer. Tako bodo tudi naši zanamci vedeli, kaj je slovenski kozolec in čemu je namenjen.

Poseben projekt Martina Stanonika je obnova farne cerkve v Vodica. Zavzel se je, da ob 100-letnici poslikave cerkve obnovimo freske našega rojaka Matije Koželja. Martin je v svojih prizadevanjih dosegel, da sta Občina Vodice ter Župnija Vodice z roko v roki pristopili k obnovi fresk v cerkvi sv. Marjete. Sam pa je k obnovi pristopil tudi operativno, in tako postal usklajevalec nalog, ki potekajo v okviru obnove fresk ter celotne cerkve. Skupaj s svojimi prijatelji in sodelavci je poskrbel, da dela potekajo tekoče in kakovostno. Danes je tako farna cerkev v zadnji fazi obnove notranjosti. Cerkev bo ob 100. obletnici poslikave dobila nov sijaj in se tako na najlepši način poklonila avtorju njenih fresk. Našim otrokom in zanamcem bo torej ostala kulturna dediščina, ki jo je ustvaril naš rojak in je navdihovala toliko tu živčih generacij.

Da se starih šeg in navad ne bi izgubila sled, je Martin eden izmed ustanoviteljev novoustanovljenega Društva narodnih noš in njegov predsednik. Še prav posebej ta način ohranjanja kulturne dediščine je v veliko veselje vsem nam, kadar imamo to čast, da na prireditvah in ob drugih priložnostih sodelujejo narodne noše in kočijaži. Njihova prisotnost namreč pomeni slovesnost, ponos in izročilo naših prednikov.

Martin Stanonik je del svojega življenja namenil slovenstvu ter ohranjanju dela in izročila naših prednikov.

Zaradi vsega navedenega se Martinu Stanoniku zahvaljujem v svojem imenu, v imenu vseh občank in občanov ter tudi v imenu vseh zanamcev ter mu z velikim veseljem podeljujem priznanje župana Občine Vodice.

Občanke in občane naše občine pa vabim, da se pridružijo Martinovim prizadevanjem za ohranjanje naše dediščine.

Župan Občine Vodice Brane Podboršek podeljuje plaketo Občine Vodice Društvu upokojencev Vodice.

Društvo upokojencev Vodice je bilo ustanovljeno leta 1980 in šteje 470 članov. Predsednik društva je g. Janez Podgoršek, podpredsednik pa g. Tone Logar. V društvu deluje šest sekcij: balinanje, kolesarjenje, pohodništvo, šah, izleti in družabna srečanja ter kulturna sekcija. Društvo upokojencev Vodice je eno izmed najaktivnejših društev v občini. So vsestransko dejavni, kar potrjuje dejstvo, da so v tem letu ustanovili kar dve novi dejavnosti - aerobno skupino "plesoče žab'ce" in instrumentalno-vokalno skupino z nenavadnimi glasbili. V zadnjem času pa se lahko pohvalijo s kar nekaj odmevnimi nastopi.

Ob 60-letnici Kmetijske zadruge Medvode so pripravili kulturni program. V izolskem hotelu Delfin so pripravili veseli večer z recitacijami, lajno in pevske nastopi. Nastopajo po domovih za ostarele in jim s tem polepšajo turobne dni.

Ob nastopu v Izoli so bili povabljeni na "šargo" v Loparju pri Merezigah. Z narodnim nošam in predstavitev občine so bili deležni velike medijske pozornosti na televiziji Koper, v primorskih in slovenskih novicah. Te kulturne in cerkvene slovesnosti se je udeležilo več tisoč prebivalcev Obale. Veliko pozornost posvečajo druženju svojih ostarelih in osamljenih članov. Organizirajo srečanja in izlete za vse starostne generacije svojega društva. Vedno so pripravljene na pomoč in organizacijo občinskih prireditev. Sodelujejo tudi z ostalimi društvi v naši občini. S svojimi nastopi in optimizmom vsestransko predstavljajo ter promovirajo našo občino, in tako so časten zgled dobrega medsebojnega sodelovanja.

